

Projekt

z dnia 12 czerwca 2024 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY STARGARD**

z dnia 2024 r.

w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata 2024-2030.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 609 ze zm.), art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 424), Rada Gminy Stargard uchwała, co następuje:

§ 1. Uchwała się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata 2024-2030., zwany dalej „Programem”, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Traci moc uchwała Nr LV/497/24 Rady Gminy Stargard z dnia 26 stycznia 2024 r. w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Ofiar Przemocy Domowej na lata 2024-2030.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Stargard.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Daniel Wilk

Załącznik do uchwały Nr.....
Rady Gminy Stargard
z dnia.....

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej dla Gminy Stargard na lata 2024-2030

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP
2. PODSTAWY PRAWNE TWORZENIA PROGRAMU
3. DEFINICJE I CHARAKTERYSTYKA PRZEMOCY
 - 3.1 FORMY PRZEMOCY
4. INFORMACJE OGÓLNE O GMINIE STARGARD
5. DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY
 - 5.1 PRZEMOC W SKALI KRAJU
 - 5.2 PRZEMOC W GMINIE STARGARD
6. ANALIZA SWOT
7. CELE I ZADANIA PROGRAMU
 - 7.1 PODMIOTY REALIZUJĄCE DZIAŁANIA W OBSZARZE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY DOMOWEJ
 - 7.2. ODBIORCY PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY DOMOWEJ ORAZ OCHRONY OSÓB DOZNAJĄCYCH PRZEMOCY DOMOWEJ
8. MONITORING I EWALUACJA PROGRAMU
9. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA
10. ZAKOŃCZENIE

1. WSTĘP

Celem strategicznym Programu jest przeciwdziałanie przemocy domowej, ochrona osób doznających przemocy domowej oraz zwiększenie dostępności i skuteczności profesjonalnej pomocy.

Program określa szczegółowe zadania do realizowania, ukierunkowane na: rozwój systemu przeciwdziałania przemocy oraz współpracy międzyinstytucjonalnej, zapewnienie dostępności pomocy osobom i rodzinom z problemem przemocy domowej, kształtowanie świadomości społecznej w zakresie zjawiska przemocy domowej, doskonalenie kadr zajmujących się diagnozowaniem i pomocą osobom dotkniętym tym problemem oraz edukację i profilaktykę mieszkańców Gminy Stargard.

Opracowanie Programu poprzedzone zostało diagnozą zjawiska przemocy na terenie gminy. Diagnoza została przeprowadzona wśród dorosłych mieszkańców i uczniów pięciu szkół podstawowych z terenu gminy i stanowi załącznik do niniejszego Programu.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej w Gminie Stargard ma charakter długofalowy. Działania obejmują lata 2024 – 2030. W miarę potrzeb i sytuacji społecznej mogą ulegać zmianom i udoskonaleniom.

2. PODSTAWY PRAWNE

Podstawowym dokumentem regulującym działania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej jest Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy domowej. Definiuje ona pojęcie przemocy domowej, określa zadania organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie przeciwdziałania przemocy. Określa zasady postępowania wobec osób doznających przemocy oraz wobec osób stosujących przemoc domową. Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy domowej określa dla samorządu gminnego następujące zadania: tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, w tym: opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej; prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą domową, zapewnienie osobom dotkniętym przemocą domową miejsc w ośrodkach wsparcia; tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

3. DEFINICJE I CHARAKTERYSTYKA PRZEMOCY

Przemoc jest zjawiskiem występującym powszechnie w naszym społeczeństwie i dotyka rodzin o różnym statusie społecznym i należy ją zaklasyfikować do kategorii zachowań negatywnych i szkodliwych społecznie. Rodzina jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka: kształtuje osobowość, system wartości i sposób życia. Niebagatelną rolę w prawidłowym funkcjonowaniu rodziny mają relacje pomiędzy rodzicami, które powinny być oparte na miłości, wzajemnym szacunku i zrozumieniu. Jeśli występują zaburzenia w tej sferze, role wewnątrzrodzinne także ulegają zaburzeniu, w konsekwencji następuje stopniowa dezorganizacja życia rodzinnego. Przemoc domowa może być zatem skutkiem i przyczyną dysfunkcji w rodzinie. Jest także kluczowym zagrożeniem dla rodziny. Przemoc rodzi konsekwencje szkodliwe, ujawniające się w postaci zaburzeń emocjonalnych w bliższej lub dalszej perspektywie czasowej. Działa dysfunkcyjnie na wszystkie sfery życia rodziny. Niebagatelny wpływ na stosowanie przemocy domowej ma dziedziczenie wzorca przemocy ze środowiska pochodzenia. Dzieci wychowujące się w środowisku domowym z problemem przemocy przyswajają sobie zachowania dorosłych, których są świadkami lub ofiarami. Uczą się, że sposobem rozwiązywania konfliktów jest przemoc.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy pod pojęciem przemocy domowej należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

- a) narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- b) naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
- c) powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
- d) ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
- e) istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

W ustawie o przeciwdziałaniu przemocy domowej pod pojęciem osoby doznającej przemocy rozumie się:

- a) małżonka, także w przypadku gdy małżeństwo ustało lub zostało unieważnione, oraz jego wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,
- b) wstępnych i zstępnych oraz ich małżonków,
- c) rodzeństwo oraz ich wstępnych, zstępnych i ich małżonków,
- d) osobę pozostającą w stosunku przysposobienia i jej małżonka oraz ich wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,
- e) osobę pozostającą obecnie lub w przeszłości we wspólnym pożyciu oraz jej wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,
- f) osobę wspólnie zamieszkującą i gospodarującą oraz jej wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,
- g) osobę pozostającą obecnie lub w przeszłości w trwałej relacji uczuciowej lub fizycznej niezależnie od wspólnego zamieszkiwania i gospodarowania,
- h) małoletniego

– wobec których jest stosowana przemoc domowa (art. 2 ust. 1 pkt 2 u.p.p.d.).

Przez osobę doznającą przemocy domowej należy także rozumieć małoletniego będącego świadkiem przemocy domowej wobec ww. osób.

3.1. Formy przemocy

Osoby stosujące przemoc domową publicznie prezentują się w odmienny sposób niż w domu, dlatego tak trudno jest innym uwierzyć w ich działania wobec najbliższych. Może to utrudniać zwracanie się o pomoc osobom doznającym przemocy, tym bardziej, że osoby stosujące przemoc wmawiają osobom doznającym przemocy, że same są winne tego, jak są traktowane.

Przemoc fizyczna – zamierzone działanie człowieka, zwrócone przeciwko fizyczności członka jego rodziny, niosące ryzyko uszkodzenia ciała, np.: popychanie, odpychanie, obezwładnianie, przytrzymywanie, policzkowanie, szczypanie, kopanie, duszenie, bicie otwartą ręką i pięściami, bicie przedmiotami, ciskanie w kogoś przedmiotami, parzenie, polewanie substancjami żrącymi, itp.

Przemoc psychiczna – wszystkie działania zmierzające do poniżenia ofiary, obrażenia, zastraszenia, pozbawienia wiary we własne możliwości, szantaż emocjonalny, „zabawa” uczuciami członka rodziny, manipulacja, wyśmiewanie poglądów, religii, pochodzenia, narzucanie własnych poglądów, karanie przez odmowę uczuć, zainteresowania, szacunku, stała krytyka, wmawianie choroby psychicznej, izolacja społeczna (kontrolowanie i ograniczanie kontaktów z innymi osobami), domaganie się posłuszeństwa, ograniczanie snu

i pozywienia, wyzywanie, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie, stosowanie gróźb, destruktywna krytyka i słowne ubliżanie, werbalne groźby, drwiny, taktyka nacisków (np. dąsanie się), grożenie (np. zabranieniem dzieci, popełnieniem samobójstwa, złożeniem skargi do instytucji socjalnych), brak szacunku (np. ustawiczne upokarzanie przy innych, nieodpowiadanie na pytania), odmowa pomocy przy dzieciach czy pracach domowych, kłamstwa, okazywanie zazdrości, zdradzanie, niedotrzymywanie obietnic i wspólnych uzgodnień, izolowanie, mówienie dokąd może, a dokąd nie może chodzić osoba doznająca przemocy, ustawiczne sprawdzanie telefonu, kontrolowanie z kim spotyka się osoba doznająca przemocy, uniemożliwianie kontaktów z rodziną i przyjaciółmi, grożenie odebraniem życia lub skrzywdzeniem osoby doznającej przemocy lub dzieci.

Przemoc seksualna – zmuszanie ofiary do jakiejkolwiek formy aktywności seksualnej wbrew jej woli i bez zgody. Zgoda musi być udzielona przez osobę zdolną do składania oświadczeń woli. Przykłady przemocy seksualnej to: wymuszanie pożycia seksualnego, wymuszanie nieakceptowanych pieszczot i praktyk seksualnych, wymuszanie seksu z osobami trzecimi, sadystyczne formy współżycia seksualnego, demonstrowanie zazdrości, krytyka zachowań seksualnych, krytyka organów płciowych, gwałt, upokarzające traktowanie z powodu orientacji seksualnej.

Przemoc ekonomiczna – kontrolowanie finansów, odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej, nie zaspokajanie podstawowych materialnych potrzeb rodziny, np. ograniczanie dostępu do wspólnych pieniędzy, zmuszanie do proszenia o pieniądze, uniemożliwianie dostępu do konta bankowego.

Zaniedbanie – stosują ją najczęściej osoby dorosłe wobec dzieci, a także członkowie rodziny wobec swoich starszych lub niepełnosprawnych najbliższych. Jest to niezaspokajanie ich podstawowych potrzeb emocjonalnych i fizycznych. O zaniedbaniu można mówić w przypadku odrzucenia emocjonalnego dziecka, braku zainteresowania jego rozwojem, sytuacją życiową, problemami, a także stanem zdrowia i higieną. Zaniedbanie to także niezaspokajanie potrzeb żywieniowych i potrzeb związanych z ubiorem, nieudzielanie pomocy w chorobie, niepodawanie leków, zaniechywanie higieny, itp.

4. INFORMACJE OGÓLNE O GMINIE STARGARD

Gmina Stargard położona jest w południowo-zachodniej części województwa zachodniopomorskiego w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Stargard. Jest największą gminą pod względem powierzchni w powiecie stargardzkim, zajmuje obszar ponad 31 tys. ha. Zamieszkiwana przez 14601 mieszkańców.

Bilans osób zameldowanych na stałe między 2020r. a 2023r.

Lp.	Rok	Zameldowani na stałe
1	2020	13556
2	2021	13890
3	2022	14173
4	2023	14479

Źródło: Dane statystyczne urzędu gminy.

Wiek produkcyjny z podziałem na płeć mieszkańców stałych.

Ogółem	Kobiety	7263
	Mężczyźni	7216
	Razem	14479
Wiek przedprodukcyjny	Kobiety (0-17)	1621
	Mężczyźni (0-17)	1657
	Razem	3278
Wiek Produkcyjny	Kobiety (18-59 lat)	4163
	Mężczyźni (18-64 lat)	4733
	Razem	8896
Wiek poprodukcyjny	Kobiety (60 i więcej lat)	1479
	Mężczyźni (65 i więcej lat)	826
	Razem	2305

Źródło: Dane statystyczne urzędu gminy.

W granicach gminy Stargard znajduje się 48 miejscowości (zgodnie z wykazem urzędowych nazw miejscowości w Polsce) należących do 31 sołectw: Barzkowice, Golina, Grabowo, Grzędzice, Kiczarowo, Klępino, Koszewo, Koszewko, Krąpiel, Kurcewo, Lipnik, Lubowo, Małkocin, Pęczino, Poczernin, Rogowo, Skalin, Smogolice, Sowno, Strachocin, Strumiany, Strzyżno, Sułkowo, Święte, Tychowo, Trzebiatów, Ulikowo, Warchlino, Witkowo Drugie, Witkowo Pierwsze, Żarowo.

Jednostkami organizacyjnymi Gminy są:

1. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Stargardzie.
2. Ośrodek Administracyjny Szkół Gminy Stargard.
3. Szkoła Podstawowa im. Janusza Korczaka w Małkocinie.
4. Zespół Szkolno-Przedszkolny w Sownie:
 - Szkoła Podstawowa im. Rotmistrza Witolda Pileckiego w Sownie,
 - Przedszkole Publiczne w Sownie.
5. Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Grzędzicach.
6. Szkoła Podstawowa im. Mikołaja Kopernika w Pęczynie.
7. Szkoła Podstawowa w Strachocinie.

Na terenie Gminy działa Instytucja Kultury, Biblioteka Publiczna Gminy Stargard z siedzibą w Klępinie wraz z Filiami Biblioteki, które znajdują się w miejscowościach: Barzkowice, Grzędzice, Skalin, Sowno i Pęczino.

Zadania z zakresu pomocy społecznej oraz kreowanie lokalnej polityki społecznej na terenie gminy Stargard koordynuje Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej. Jest on inicjatorem działań o charakterze pomocowym, aktywizującym oraz integrującym różnorodne środowiska na rzecz wsparcia grup i osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Powody przyznawania pomocy przez GOPS przedstawia poniższa tabela za rok 2023.

POWÓD TRUDNEJ SYTUACJI ŻYCIOWEJ	LICZBA RODZIN	LICZBA OSÓB W RODZINACH
ubóstwo	147	261
bezdomność	17	20
potrzeba ochrony macierzyństwa	67	284
w tym: wielodzietność	19	113
bezrobocie	70	170
niepełnosprawność	125	213
długotrwała lub ciężka choroba	152	261
bezzadność w sprawach opiekuńczo - wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego - ogółem	9	26
narkomania	3	3
alkoholizm	9	9
trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	4	5
sytuacja kryzysowa	2	7

Źródło: Sprawozdanie Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej.

Do zasobów środowiska lokalnego w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej zaliczyć należy następujące podmioty:

1. Komenda Powiatowa Policji w Stargardzie.
2. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
3. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.
4. Placówka ochrony zdrowia z terenu gminy.
5. Placówki oświatowe z terenu gminy.
6. Powiatowe Centrum Pomocy w Rodzinie w Stargardzie.
7. Sąd Rejonowy w Stargardzie.
8. Zespół Interdyscyplinarny ds. przeciwdziałania przemocy domowej.

5. DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY

Przemoc domowa jest w Polsce, podobnie jak w innych krajach, jednym z problemów społecznych, który wymaga podejmowania szeroko zakrojonych działań przeciwdziałających temu zjawisku. Niebagatelny wpływ na stosowanie przemocy domowej ma dziedziczenie wzorca przemocy ze środowiska pochodzenia. Dzieci wychowujące się w środowisku domowym z problemem przemocy przyswajają sobie zachowania dorosłych, których

są świadkami lub ofiarami. Uczą się, że sposobem rozwiązywania konfliktów jest przemoc. Wpływ na stosowanie przemocy domowej może mieć także uzależnienie od alkoholu lub jego nadużywanie. Statystyki pokazują, że wiele osób stosujących przemoc domową w chwili popełnienia czynu jest pod wpływem alkoholu. Należy pamiętać, że alkohol osłabia kontrolę nad zachowaniem i zwiększa prawdopodobieństwo reagowania złością i gniewem na trudności. Uzależnienie od alkoholu nie zwalnia z odpowiedzialności za swoje czyny, mimo że osoby stosujące przemoc często wykorzystują fakt bycia nietrzeźwym jako czynnik usprawiedliwiający ich zachowanie. Coraz częściej przyczyną przemocy domowej jest uzależnienie nie tylko od alkoholu, ale także uzależnienie od innych substancji psychoaktywnych.

Dane, które pozwalają na szacowanie zjawiska przemocy domowej, są gromadzone przez różne instytucje, które ustawowo podejmują działania mające na celu ograniczenie zjawiska przemocy w rodzinie. Są to dane pochodzące z interwencji przeprowadzonych przez organy ścigania i najczęściej obejmują informacje o interwencjach domowych, wszczętych procedurach „Niebieskie Karty” oraz postępowaniach w związku z przestępstwami związanymi z przemocą domową, aż po osądzenie sprawców.

Informacje, na podstawie których można szacować zjawisko przemocy w rodzinie, oparte są wyłącznie o dane zebrane z już podjętych działań. Biorąc pod uwagę psychologiczne aspekty, należy przypuszczać, że zjawisko przemocy domowej jest znacznie szersze niż pokazują to owe dane. Niestety, duża liczba przypadków przemocy wciąż nie jest zgłaszana. Może to mieć związek między innymi z psychologicznymi aspektami zjawiska przemocy (lęk, wstyd, poczucie bezradności u osób doświadczających przemocy) oraz z ciągłym przeświadczeniem, że przemoc dotyczy tylko spraw poważnych, skutkujących odniesieniem konkretnych obrażeń, najczęściej fizycznych.

5.1.Przemoc w skali kraju

W 2019 r. na zlecenie Ministerstwa Rodziny Pracy i Polityki Społecznej było realizowane badanie pn. "Ogólnopolska diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie", które pokazało, że zwiększa się świadomość Polaków na temat zjawiska przemocy domowej, jak i na temat mechanizmów doznawania przemocy.

Na poziomie deklaratywnym zdecydowana większość Polaków nie myśli o przemocy domowej w sposób stereotypowy i potrafi zidentyfikować zachowania, które świadczą o występowaniu przemocy. Badanie pokazało, że ok. 85%-90% Polaków identyfikuje różne sytuacje, które świadczą o występowaniu przemocy jako nieakceptowalne, co może świadczyć o coraz większej świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy domowej. Nadal jednak około 10% dorosłych osób uznaje różnego rodzaju przemocowe zachowania za normalne.

Kobiety i mężczyźni nieco różnią się w tym, jak postrzegają przemoc. W największym stopniu w odniesieniu do stwierdzenia "Rodzice mają prawo bić swoje dzieci", z którym zgadza się 13% mężczyzn i 5% kobiet. Ogólną regułą jest to, że mężczyźni w większym zakresie akceptują dopuszczalność analizowanych w badaniu przejawów przemocy.

Najbardziej kontrowersyjna opinia na temat przemocy domowej to stwierdzenie "Ofiary przemocy domowej akceptują swoją sytuację". W tym przypadku Polacy są podzieleni niemal po równo - około 40% zgadza się z tym poglądem i tyle samo nie zgadza, pozostałe osoby nie mają wyrobionego zdania.

Osoby, które uważają, że z różnych powodów lepiej nie wtrącać się w życie rodzin doznających przemocy, stanowią około kilkunastu procent ogółu społeczeństwa. Zdaniem ekspertów w praktyce waga tego problemu jest większa, bo ludzie, którzy realnie obserwują przemoc w swoim otoczeniu, rzeczywiście boją się reagować lub też nie wiedzą, co powinni

zrobić. Z tego względu działania edukacyjne i kampanie społeczne powinny koncentrować się również na świadkach przemocy i na tym, jak należy reagować w sytuacji bycia świadkiem przemocy.

W 2019 r. ówczesny Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zlecił przeprowadzenie badania, z którego wynika wysoka skuteczność programów dla osób stosujących przemoc domową. Badanie pn. "Skuteczność oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie" pokazało, że programy korekcyjno-edukacyjne dla osób stosujących przemoc domową oceniane są jako skuteczne (82,9%) przez osoby prowadzące programy. Członkowie zespołów interdyscyplinarnych i grup roboczych również w większości oceniali programy jako skuteczne.

W 2021 r. na zlecenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej zostało przeprowadzone badanie "Ogólnopolska diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie wobec dzieci". Głównym celem badania było dokonanie diagnozy skali zjawiska przemocy domowej wobec dzieci w Polsce.

Według Polaków najbardziej rozpowszechnioną formą przemocy domowej wobec dzieci była przemoc psychiczna. W drugiej kolejności najczęściej występujące to: zaniedbanie oraz przemoc fizyczna. Prawie co piąte dziecko w Polsce doznawało przemocy fizycznej (19%) i psychicznej (18%). 9% doznało przemocy ekonomicznej, a 8% seksualnej.

Nieznacznie częściej osobą stosującą przemoc był mężczyzna. 54% mężczyzn przyznało, że zdarzyło im się dać dziecku klapsa, w porównaniu do 45% kobiet. Co piąty Polak przyznał, że były sytuacje, kiedy obrażał, zwymyślał dziecko oraz uderzył je dłonią po ciele a 15% przyznaje, że zdarzyło mu się zastraszać dziecko (odpowiednio 13%, 15% oraz 9% w przypadku kobiet). 38% dzieci poniżej 18 lat dostało od rodzica/opiekuna klapsa. 16% dzieci poniżej 18. roku życia było obrażane i wyzywane, 12% zostało kiedykolwiek uderzone dłonią po ciele, a 8% doznaje/doznawało zastraszania.

Większość osób (61%), które zaobserwowały przemoc w swoim otoczeniu, podjęła w związku z tym działania. Była to przede wszystkim rozmowa, uświadomienie problemu (26%) oraz zgłoszenie na Policję (20%) czy do pomocy społecznej (18%). Osoby, które nie podjęły żadnych działań w związku z zauważeniem występowania przemocy, przyznały, że nie zrobiły tego głównie ze względu na poczucie, że nie chcą się wtrącać (19%) i z obawy, strachu (19%).

Polacy ocenili swoją wiedzę dotyczącą przemocy domowej na dość wysoką. Prawie połowa (49%) uważa, że wie o przemocy domowej wobec dzieci dużo lub sporo (43%).

Zdaniem prawie co trzeciego Polaka (34%) problem przemocy domowej wobec dzieci w trakcie pandemii nasilił się. Osoby, które miały kontakt z instytucjami lub korzystały z ich pomocy w czasie pandemii, generalnie oceniają, że spadła ich dostępność, natomiast nie wpłynęło to znacząco na pogorszenie się skuteczności otrzymanej pomocy.

Doświadczenia przemocy w dzieciństwie w bardzo dużym stopniu rzutują na dorosłe życie. Wyniki badania pokazały, że prawie co trzeci Polak (32%) przyznaje, że w dzieciństwie doświadczał przemocy fizycznej, a 28% badanych przyznało, że doznawało przemocy psychicznej. Przemocy najczęściej dopuszczali się członkowie najbliższej rodziny: ojciec, matka, rodzeństwo.

Zdecydowana większość Polaków (81%) była również świadoma, że dziecko doznaje przemocy również wtedy, gdy widzi przemoc między swoimi rodzicami. Polacy byli prawie jednomyślni w przekonaniu, że każdy, kto dostrzega przemoc w rodzinie wobec dziecka, powinien zareagować.

W 2022 r. Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej zleciło przeprowadzenie badań na temat skali zjawiska przemocy w rodzinie wśród kolejnej grupy osób, która może być

szczególnie narażona na stosowanie przemocy domowej, tj. wśród osób starszych i niepełnosprawnych.

Z przeprowadzonych badań wynika, że wśród osób niepełnosprawnych najczęściej była wskazywana przemoc psychiczna (jej doznawanie zadeklarowało 78,1% osób niepełnosprawnych biorących udział w badaniu) oraz fizyczna (57,8%). W przypadku osób starszych - przemoc psychiczna (87,3%), fizyczna (43,1%) i ekonomiczna (43,1%). Podobnie w przypadku osób starszych i osób niepełnosprawnych - przemoc psychiczna (70,2%) oraz fizyczna (45,2%) i ekonomiczna (41,1%).

Najczęściej występującą formą przemocy wobec osób starszych była przemoc psychiczna, a następnie przemoc fizyczna, ekonomiczna i zaniedbanie, a najrzadziej natomiast przemoc seksualna.

Przemocy fizycznej doznawały najczęściej osoby niepełnosprawne - 57,8% respondentów z tej grupy; w następnej kolejności osoby starsze niepełnosprawne - 45%; najrzadziej, ale równie często osoby starsze. Przemocy psychicznej najczęściej doznawały osoby starsze 87%, osoby niepełnosprawne 78%. Natomiast osoby starsze niepełnosprawne wskazały, że doznają przemocy psychicznej w 7%. Inaczej wyglądała sytuacja w przypadku przemocy seksualnej, której wśród badanych najczęściej doznawały osoby niepełnosprawne - co piąty badany z tej grupy; a w dalszej kolejności także co 6. osoba starsza niepełnosprawna oraz co 8. badana osoba starsza. Przemoc ekonomiczna była najczęściej doznana przez osoby starsze - 43% i osoby starsze niepełnosprawne - 41%. Doznawała jej też co trzecia badana osoba niepełnosprawna. Zaniedbania doznała co trzecia badana osoba starsza, 3% osób starszych niepełnosprawnych i co piąta badana osoba niepełnosprawna.

Jednym z ważniejszych wniosków płynących z pogłębionych wywiadów jakościowych, które dotyczyły rodzajów przemocy, jakiej doznają osoby starsze i osoby niepełnosprawne, jest to, że niemalże zawsze różne formy przemocy łączyły się ze sobą i były stosowane razem lub naprzemiennie w stosunku do tej samej osoby.

Osobą stosującą przemoc domową wobec osób starszych i niepełnosprawnych byli najczęściej mężczyźni z najbliższego środowiska domowego: mężowie, partnerzy, ojcowie, a rzadziej dorośli synowie.

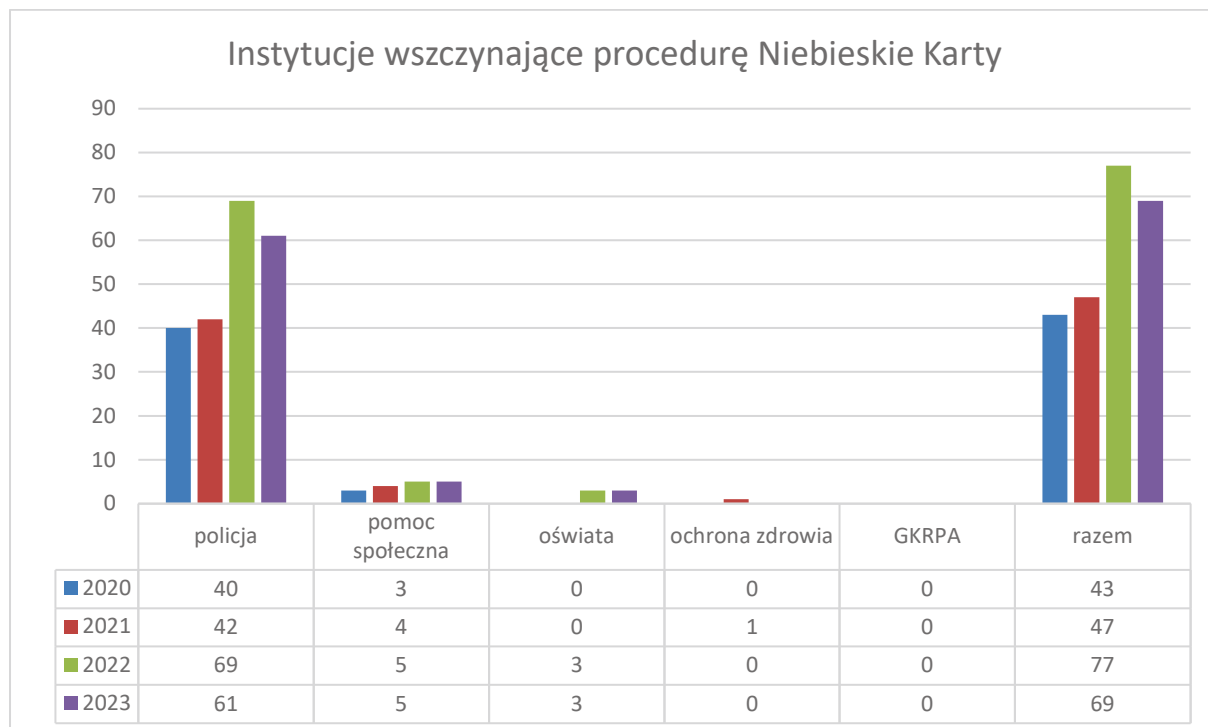
Najczęściej wskazywane przejawy przemocy wobec osób starszych i niepełnosprawnych to znieważanie, wyzwiska, ośmieszanie, lekceważenie, zastraszanie, szantażowanie, zabieranie/używanie własności osoby starszej bez jej zgody, popychanie, szturchanie, zabieranie pieniędzy.

5.2 Przemoc w gminie Stargard

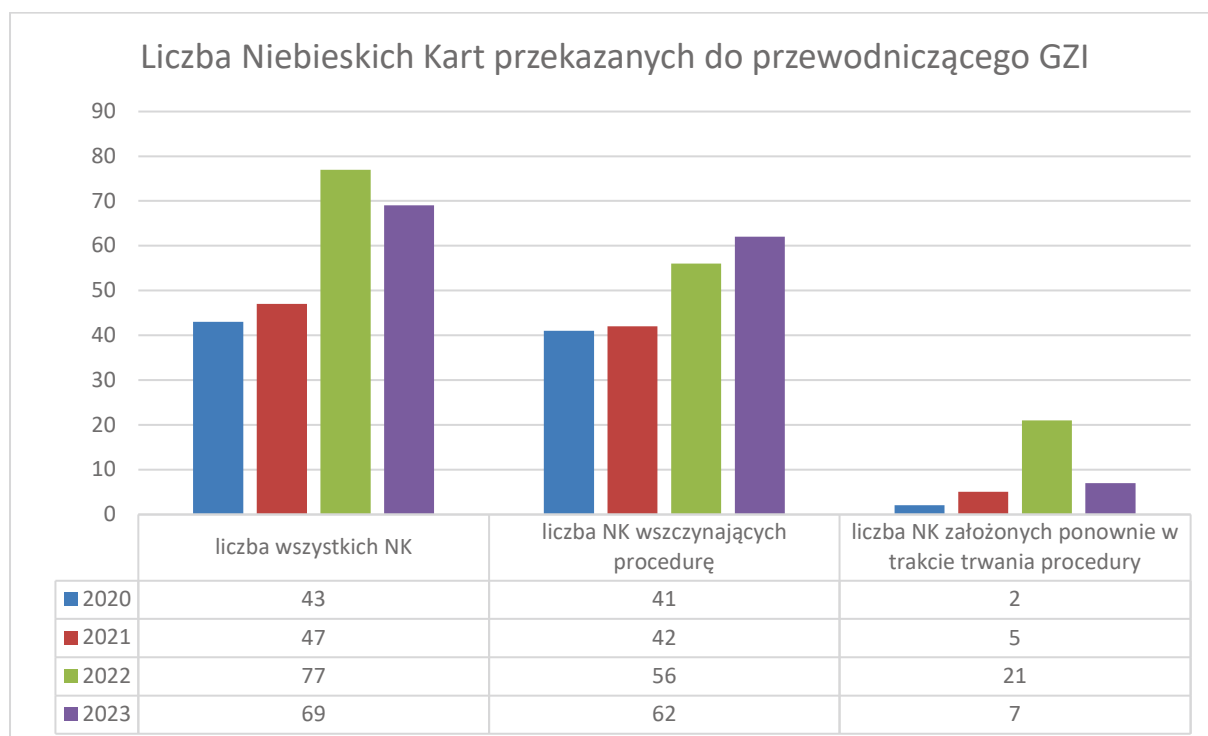
W Gminie Stargard w 2023 roku wszczęto 69 procedur „Niebieskich Kart”. Najczęściej procedurę uruchamiali przedstawiciele Policji (88,41%), następnie przedstawiciele pomocy społecznej (7,25%) i przedstawiciele oświaty (4,34%).

Ilość przekazanych do przewodniczącego GZI „Niebieskich Kart A” w latach 2020-2023 oraz instytucje zakładające przedstawia poniższe wykresy:

*Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej
w Gminie Stargard na lata 2024-2030*

Źródło: Sprawozdania Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego w Stargardzie

Źródło: Sprawozdania Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego w Stargardzie

Przewodniczący GZI powołuje grupy diagnostyczno-pomocowe, które w ramach procedury „Niebieskie Karty” zajmują się pracą z rodzinami, w których jest podejrzenie stosowania przemocy domowej oraz podejmuje działania mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej i zatrzymania tej przemocy albo rozstrzyga o braku zasadności podejmowanych działań. Ilość powołanych grup roboczych,

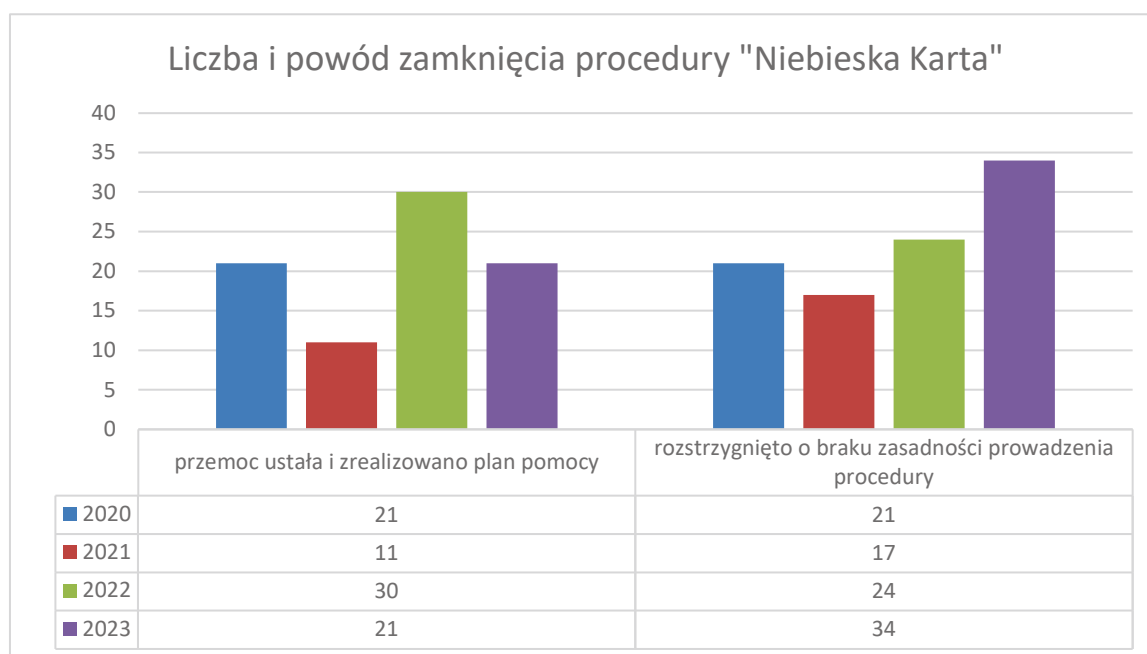
*Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej
w Gminie Stargard na lata 2024-2030*

spotkań i założonych Niebieskich Kart w ramach prowadzonej procedury przedstawia poniższa tabela 1.

Tabela 1

rok	Ilość powołanych grup	Ilość spotkań grup	Ilość NK „C” założonych przez członków grup	Ilość NK „D” założonych przez członków grup
2020	37	79	31	19
2021	42	94	31	19
2022	51	162	40	24
2023	64	190	46	18

Źródło: Sprawozdania Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego w Stargardzie

Źródło: Sprawozdania Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego w Stargardzie

W sferze domysłów pozostaje liczba przypadków przemocy, która nie jest identyfikowana jako przemoc domowa przez samych jej członków i nie jest zgłaszana. Z przeprowadzonej diagnozy wśród 150 uczniów wynika, iż zdecydowana większość wie co to jest przemoc (144 osoby udzieliły odpowiedzi twierdzącej) i zna rodzaje przemocy. Przeważającą formą przemocy w ankietach wskazali na przemoc fizyczną i psychiczną (96/93).

W badaniu wśród dorosłych mieszkańców zadano pytanie dotyczące znajomości rodzin, w których występuje przemoc. Większość badanych mieszkańców gminy Stargard deklarowała, że nie zna osobiście żadnej rodziny, w której występuje przemoc, ale słyszeli o takich przypadkach – 33 osoby. O jedną osobę mniej zadeklarowało, iż nie zna takiej rodziny. Nieco mniej bo 20 osób przyznało, że zna jedną, dwie takie rodziny. Natomiast niewiele bo 15

respondentów wskazało na odpowiedź, że zna kilka takich rodzin.

Na podobne pytanie zadane uczniom zdecydowana większość bo 125 osób odpowiedziała, że nie zna nikogo wśród swoich kolegów i koleżanek kto byłby ofiarą przemocy domowej.

Z przeprowadzonych ankiet wśród dorosłych mieszkańców gminy Stargard wynika, że w sytuacji bycia świadkiem przemocy domowej 59 ze 100 osób przyznało, że zawiadomiliby odpowiednie służby i przekazali osobie doznającej przemocy informacje o możliwości uzyskania pomocy. Drugie miejsce z liczbą 45 osób zajęła odpowiedź, że wysłuchaliby osoby doznającej przemocy. 30 badanych wskazało na rozmowę z osobami z najbliższego otoczenia osoby doznającej przemocy. 17 osób deklaruje rozmowę z osobą stosującą przemoc. Należy podkreślić, że wśród badanych były również osoby, które by nie interweniowały. Odpowiedziało w ten sposób 2 badanych.

W podobnym pytaniu skierowanym do uczniów, 137 osób uważa, że poinformowałiby kogoś z dorosłych gdyby ktoś z ich bliskich doznawał przemocy domowej, natomiast 13 osób nie zrobiłoby tego. Uczniowie wskazują że najchętniej informowałiby innego członka rodziny np.:

babcie, dziadka, ciocię, wujka – 71 osób
wychowawcę – 60 osób
pedagoga – 59 osób
policję – 48 osób
mamę/tatę – 44 osób.

Według dorosłych respondentów 83 wskazało na policję, nie wiele mniej bo 61 wskazało na ośrodek pomocy społecznej. Porównywalne odpowiedzi były na szkołę i sąd stosunkowo 26 i 25. 10 osób deklaruje zgłoszenie do służby zdrowia. Niestety 6 ankietowanych nie wiedziało do jakich instytucji miałby się zgłosić. Jak wynika z powyższych odpowiedzi wzrosła świadomość społeczna na temat zjawiska przemocy domowej i wiedzy do jakich instytucji należałoby zgłosić przemoc.

Jednym z ważniejszych wniosków płynących z diagnozy dotyczącej sprawców przemocy wynika, że większość badanych mieszkańców bo 75 osób uważa, że mężczyźni są najczęstszymi sprawcami przemocy, natomiast 13 osób wskazuje na kobiety, a 6 respondentów na osoby z zaburzeniami psychicznymi. Jeżeli chodzi o ofiary przemocy to połowa badanych mieszkańców - 65 osób uważa, że są to najczęściej kobiety. 24 respondentów wskazuje na dzieci. Najmniejszy odsetek badanych wskazało na mężczyzn i osoby z zaburzeniami psychicznymi.

Skalę zjawiska przemocy w gminie Stargard według wszczętych i prowadzonych procedur Niebieskie Karty przedstawia poniższa tabela .

rok	2020	2021	2022	2023
Liczba formularzy Niebieska Karta A	44	47	77	69
Pokrzywdzeni przemocą w rodzinie	55	58	97	112
W tym: Kobiety	41	40	63	69
Mężczyźni	10	9	16	16
Nieletni	4	9	18	27
Sprawcy przemocy w rodzinie	45	46	70	85
Kobiety	5	7	12	18

Mężczyźni	40	39	58	67
-----------	----	----	----	----

Źródło: Sprawozdania Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego w Stargardzie

Z zebranych danych można wnioskować, że wzrasta ilość osób pokrzywdzonych i w większości ofiarami są kobiety a sprawcami mężczyźni. Ponadto respondenci uważają, że najczęstszym czynnikiem wpływającym na stosowanie przemocy jest nadużywanie alkoholu. Powyższe dane potwierdzają wyniki diagnozy przeprowadzonej na terenie gminy Stargard.

Badani mieszkańcy zostali poproszeni o podanie najbardziej oczekiwanych przez nich działań oraz najbardziej skutecznych działań, których celem jest przeciwdziałanie przemocy. Wśród najbardziej oczekiwanych działań respondenci wymienili potrzebę zwiększenia dostępności do poradnictwa: prawnego, socjalnego, psychologicznego itp. – 57 osób, informowanie o instytucjach pomagających – 42 osoby, izolowanie osób stosujących przemoc od ofiary- 39 osób. Podobnie po 24 osoby - ma zdanie że tworzenie mieszkań chronionych oraz umożliwienie uczestnictwa w grupach wsparcia. 23 osoby uważa, że pomocą dla ofiar przemocy byłby dozór kuratora. Na organizowanie akcji społecznych zwiększających świadomość na temat przemocy domowej deklaruje 20 osób. Najmniejsza ilość badanych – 13 osób wskazało na pomoc materialną.

31 respondentów uważa, że raczej mogą liczyć na pomoc instytucji, a 21 osób deklaruje, że raczej nie. 5 osób wskazało na odpowiedź negatywną - zdecydowanie nie, niestety tylko 4 osoby są przekonane, że mogą liczyć na pomoc instytucji na terenie gminy Stargard. 39 badanych trudno wypowiedzieć się na dany temat.

77 badanych mieszkańców gminy Stargard nie słyszała o istniejącym Zespole Interdyscyplinarnym, tylko 23 osoby ankietowane ma wiedzę na temat ZI.

Większość badanych nie ma zdania na temat działań profilaktycznych w zakresie związanym z problemem przemocy domowej prowadzonym na terenie gminy. 23 osoby są niezadowolone z działań profilaktycznych, gdyż wskazali na ocenę niedostateczną. 17 respondentów ocenia działania na ocenę dobrą. Niewielki odsetek – 8 osób deklaruje, że prowadzone zadania są dostateczne.

Szczegółowa diagnoza przeprowadzona wśród dorosłych mieszkańców oraz uczniów z terenu gminy Stargard znajduje się w załączniku nr 1 do *Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Stargard na lata 2024-2030*.

6. ANALIZA SWOT

Stworzenie odpowiednio dostosowanego do sytuacji gminy Stargard programu przeciwdziałania przemocy domowej wymaga uporządkowania informacji poprzez analizę SWOT. Nazwa metody jest akronimem angielskich słów strengths (mocne strony), weaknesses (słabe strony), opportunities (szanse potencjalne lub zaistniałe w otoczeniu), threats (zagrożenia prawdopodobne lub istniejące w otoczeniu). Analiza SWOT polega na zbadaniu silnych i słabych podmiotów działających w sferze polityki społecznej, a następnie ich konfrontacji z szansami i zagrożeniami tkwiącymi w jej bliższym i dalszym otoczeniu. Pozwala oszacować możliwości i potencjał, jakim dysponuje dany podmiot. Grupy czynników w metodzie SWOT są definiowane w następujący sposób: → Mocne strony (wewnętrzne czynniki pozytywne) to przede wszystkim to, co wyróżnia na tle innych. Są to te dziedziny działalności, które tworzą potencjał i pozytywny wizerunek instytucji. → Słabe strony (wewnętrzne czynniki negatywne) to te aspekty funkcjonowania, które ograniczają sprawność i mogą blokować rozwój instytucji. → Szanse (zewnętrzne czynniki pozytywne) to

wszystkie wydarzenia i procesy w otoczeniu, które tworzą sprzyjające dla instytucji sytuacje. Są to takie kierunki działalności, które mogą przynieść w przyszłości pozytywne, rozwojowe społecznie efekty. → Zagrożenia (zewnętrzne czynniki negatywne) to zbiór możliwych sytuacji i procesów, które mogą tworzyć niekorzystne dla instytucji warunki rozwoju w jego otoczeniu. Zagrożenia są postrzegane jako bariery, utrudnienia i możliwe niebezpieczeństwa dla zakładanych procesów. Analizując dane zastane oraz dane pochodzące z materiału badawczego została opracowana poniższa analiza SWOT. Analiza powstała w wyniku konsultacji z członkami zespołu Interdyscyplinarnego.

ANALIZA SWOT

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> • Współpraca instytucji odpowiedzialnych za przeciwdziałanie przemocy domowej tj. Policja, Oświata, PCPR, • Otwartość instytucji na współpracę ze środowiskiem lokalnym, • Przygotowany personel, • Funkcjonowanie Zespołu Interdyscyplinarnego, • Akty prawne regulujące system przeciwdziałania i rozwiązywania problemów przemocy domowej, • Realizowana procedura „Niebieskie Karty”, • Dobra znajomość środowiska przez pracowników socjalnych i dzielnicowych, • Podnoszenie kwalifikacji i ciągłe doskonalenie zawodowe pracowników socjalnych działających w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej, • Zaangażowanie osób działających w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej pracownicy socjalni, policja, oświata, • Postrzeganie przemocy jako jednego z najpoważniejszych problemów społecznych, • Zwiększająca się świadomość społeczna na temat zjawiska przemocy domowej, • Możliwość wsparcia asystenta rodziny w rodzinach zagrożonych oraz dotkniętych zjawiskiem przemocy domowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • Brak badań służących ocenie efektywności programów profilaktycznych, • Obniżone zaufanie do instytucji prawa i systemu interwencji, • Duża biurokracja przy jednoczesnym zwiększaniu obowiązków służbowych, zbyt mała liczba pracowników, • Występowanie sprzeczności pomiędzy istniejącymi przepisami prawa, a możliwością ich zastosowania w praktyce przez organy ścigania i wymiar sprawiedliwości, • Występowanie w rodzinach patologii (m.in. alkoholizm, narkomania, uzależnienia behawioralne), • Rozpad więzi rodzinnych (rozwoły), • Niski poziom moralności w rodzinach, • Brak współpracy rodziny w zakresie przewycięzania kryzysów, • Bierność świadków przemocy domowej (rodzina, środowisko sąsiedzkie), • Niska skuteczność oddziaływań terapeutycznych wobec osób uzależnionych, • Niewystarczająca skuteczność oddziaływań interwencyjno - motywacyjnych wobec osób stosujących przemoc, • Brak lokali socjalnych dla ofiar przemocy domowej, • Niewystarczająca skuteczność działań związanych z ochroną osób doznających przemocy, • Niewystarczająca współpraca instytucji tj. służba zdrowia, prokuratura, sądy, • Problem wypalenia zawodowego osób/służb realizujących zadania związane z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie,

	<p>wywołane min. nadmiarem obowiązków służbowych, przeżywaniem silnych emocji w kontakcie z problemem przemocy, brak poczucia wsparcia,</p> <ul style="list-style-type: none"> • Brak grup wsparcia dla osób dotkniętych przemocą w domową, • Brak organizacji pozarządowych na terenie Gminy Stargard zajmujących się i działających na rzecz przeciwdziałania przemocy.
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> • Możliwość prowadzenia kampanii społecznych na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej, • Możliwość finansowania ze źródeł publicznych programów profilaktycznych i oddziaływań edukacyjno-korekcyjnych wobec osób stosujących przemoc, • Możliwość korzystania z dotacji celowych, w tym na przeciwdziałanie przemocy, • Współpraca kuratorów i Policji w zakresie wzajemnego informowania się o osobach stosujących przemoc, • Coraz większa otwartość społeczeństwa na korzystanie z pomocy specjalistycznej, • Założenie grup samopomocy lub wsparcia, • Funkcjonowanie ogólnopolskiego telefonu zaufania dającego możliwość konsultacji o możliwości, formach i instytucjach udzielających pomocy, • Zaangażowanie szkół w pomoc dziecku wynikające z §2. Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 roku w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach. 	<ul style="list-style-type: none"> • Niewystarczające środki finansowe własne, • Zjawisko przemocy domowej w środowisku z problemem alkoholowym, • Małe zainteresowanie osób stosujących przemoc programami korekcyjnymi, • Wykorzystywanie przez prawników i uczestników procedury NK w sprawach rodzinnych w tym rozwodowych, • Przewlekłość spraw sądowych dot. przemocy domowej utrudniająca skuteczną pomoc dla osób poszkodowanych oraz pracę z osobami stosującymi przemoc, • Złożoność problemów rodzin, • Zatrącanie się rodzinnych wartości, • Degradacja relacji rodzinnych, • Powiększanie się dysfunkcji rodzinnych, • Wzrost agresji wśród młodzieży.

7. CELE I ZADANIA PROGRAMU

Ustawodawca ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej wprowadził katalog zadań dla jednostek samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 6 pkt. 2 ww. ustawy: „do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, w tym:

- 1) opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej;
- 2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy

*Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy
Domowej
w Gminie Stargard na lata 2024-2030*

domowej w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą domową;

- 3) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą domową miejsc w ośrodkach wsparcia;
- 4) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych”.

OBSZARY, KIERUNKI I RODZAJE DZIAŁAŃ

Obszar 1: Profilaktyka, diagnoza społeczna i edukacja społeczna

Cel szczegółowy:

Zintensyfikowanie działań profilaktycznych, diagnostycznych i edukacyjnych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.

Kierunki działań	Rodzaje działań	Realizator/ partner	Termin realizacji	wskaźniki
1.Poszerzenie wiedzy mieszkańców gminy Stargard na temat zjawiska przemocy domowej	1.1 Opracowywanie diagnozy zjawiska przemocy domowej na obszarze gminy Stargard; ustalenie odsetka populacji zagrożonych przemocą domową	GOPS, ZI, GKRPA, KPP, placówki oświatowe, służba zdrowia	2024–2030	– liczba przeprowadzonych diagnoz zjawiska przemocy domowej
2.Podniesienie poziomu wiedzy i świadomości społecznej w zakresie przyczyn i skutków przemocy domowej	2.1 Inicjowanie, współorganizowanie regionalnych i lokalnych kampanii społecznych, wydarzeń poświęconych problemowi przemocy domowej	GOPS, ZI, GKRPA, KPP, placówki oświatowe, służba zdrowia, UG, PCPR, organizacje pozarządowe	2024–2030	- liczba kampanii/ wydarzeń
	2.2 Podejmowanie współpracy z organizacjami pozarządowymi, kościołami, związkami wyznaniowymi, organami samorządu terytorialnego w celu wprowadzenia elementów informacji i edukacji na temat zjawiska przemocy domowej	GOPS, ZI, GKRPA, KPP, placówki oświatowe, służba zdrowia, UG, PCPR, organizacje pozarządowe, kościoły i/lub	2024–2030	- liczba zrealizowanych działań - liczba osób, którym udzielono informacji dotyczących przeciwdziałania przemocy

*Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej
w Gminie Stargard na lata 2024-2030*

		związki wyznaniowe z terenu gminy/powiatu.		
3. Poprawa jakości systemu działań profilaktycznych	3.1 Zakup i dostarczenie rekomendowanych programów profilaktycznych o tematyce przeciwdziałania przemocy domowej	GOPS, ZI, GKRPA	2024–2030	- liczba zakupionych programów rekomendowanych
	3.2 Zorganizowanie i finansowanie cyklicznych szkoleń osób zajmujących się profilaktyką przemocy domowej.	GOPS, ZI, GKRPA,	2024–2030	- liczba zorganizowanych i sfinansowanych szkoleń - liczba osób uczestniczących w szkoleniach
	3.3 Prowadzenie poradnictwa socjalnego	GOPS, ZI	2024–2030	- liczba osób, którym udzielono porady w procedurze NK
4. Realizacja programów przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej	4.1 Opracowanie gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej	GOPS, UG	2024	- liczba realizowanych gminnych programów przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej

Obszar 2: Ochrona, pomoc i wsparcie osób doznających przemocy domowej

Cel szczegółowy:

Zwiększenie dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcia osób doznających przemocy domowej

Kierunki działań	Rodzaje działań	Realizator/ partner	Termin realizacji	wskaźniki
1. Rozwój infrastruktury	1.1 Utworzenie i funkcjonowanie	GOPS, Wójt	2024–2030	– liczba zespołów

*Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej
w Gminie Stargard na lata 2024-2030*

instytucji rządowych i samorządowych, a także podmiotów oraz organizacji pozarządowych udzielających pomocy osobom doznającym przemocy domowej oraz wypracowanie zasad współpracy	zespołów interdyscyplinarnych	gminy Stargard		interdyscyplinarnych, – liczba spotkań zespołu interdyscyplinarnego
	1.2 Utworzenie i funkcjonowanie grup diagnostyczno-pomocowych	GOPS, ZI, KPP, GKRPA, oświata, Żandarmeria Wojskowa, służba zdrowia	2024–2030	– liczba utworzonych w danym roku grup diagnostyczno-pomocowych, – liczba funkcjonujących w danym roku grup diagnostyczno-pomocowych, – liczba funkcjonujących w danym roku grup diagnostyczno-pomocowych w rozszerzonym składzie.
2.Nawiązywanie, rozwijanie i wzmacnianie działalności między instytucjami rządowymi i samorządowymi oraz organizacjami pozarządowymi w zakresie pomocy osobom doznającym przemocy domowej	2.1 Podpisanie porozumienia ze Stargardzkim Stowarzyszeniem Klubu Abstynenta „ALA” (punkt konsultacyjny)	GOPS, ZI, GKRPA Oświata, GOPS, PCPR, Regionalne Centrum Kryzysowe	2024–2030	- liczba osób korzystających z pomocy Stowarzyszenia „ALA” (sprawozdanie roczne)
	2.2 Podpisanie porozumienia ze schroniskiem dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży			-liczba osób kierowanych
	2.3 Zapewnienie pomocy psychologicznej, pedagogicznej, terapeutycznej, prawnej socjalnej i rodzinnej dla osób i rodzin zagrożonych lub dotkniętych przemocą domową			- liczba osób korzystających

*Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej
w Gminie Stargard na lata 2024-2030*

	(korzystanie z zasobów powiatu)			
	2.4 Kierowanie osób dotkniętych przemocą do Ośrodka Interwencji Kryzysowej w Stargardzie (zasób powiatu) oraz do Specjalistycznych Ośrodków Wsparcia dla Ofiar Przemocy Domowej na terenie całego kraju			-liczba osób skierowanych
	2.5 Zapewnienie miejsca interwencyjnego dla ofiar przemocy domowej (zapewnione w zasobach powiatu)			-liczba osób skierowanych
3. Upowszechnianie informacji w zakresie możliwości i form udzielania pomocy osobom doznającym przemocy domowej oraz form uzyskania pomocy w szczególności: medycznej, psychologicznej, pedagogicznej, prawnej, socjalnej, zawodowej i rodzinnej jak również telefonów zaufania	3.1 Przygotowanie materiałów – informacji w zakresie możliwości, form udzielania i uzyskania pomocy osobom doznającym przemocy domowej jak również dostępnych telefonów zaufania i aktualne bazy teleadresowe. Umieszczenie ww. materiałów na stronie internetowej i tablicach GOPS, dostarczenie do placówek oświatowych, UG, Sołtysów, wiejskich tablic informacyjnych, kościołów i/lub związków wyznaniowych, służby zdrowia, policji	GOPS, ZI, KPP, UG, GKRPA, oświata, służba zdrowia, kościoły/ związki wyznaniowe	2024–2030	- liczba opracowanych materiałów informacyjnych -Liczba umieszczonych informatorów na stronach internetowych
4. Udzielanie pomocy i	Realizacja procedury „Niebieskie Karty”	GOPS, ZI,	2024-2030	– liczba wszczętych w danym roku

*Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej
w Gminie Stargard na lata 2024-2030*

wsparcia osobom doznającym przemocy domowej	przez uprawnione podmioty	GKRPA, Oświata, służba zdrowia, Żandarmeria Wojskowa, kurator sądowy		procedur „Niebieskie Karty”, tj. liczba sporządzonych formularzy „Niebieska Karta – A” przez przedstawicieli poszczególnych podmiotów wszczynających procedurę, – liczba kontynuowanych w danym roku procedur „Niebieskie Karty” wszczętych w latach poprzedzających rok sprawozdawczy, – liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” dokumentujących kolejne zdarzenia stosowania przemocy domowej w sprawach toczących się procedur „Niebieskie Karty”, – liczba osób doznających przemocy domowej objętych w danym roku działaniami w ramach procedury „Niebieskie Karty”, – liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – C”.
	Zapewnianie ochrony dzieciom w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej	GOPS, Policja, służba zdrowia, PCPR	2024-2030	– liczba dzieci, którym zapewniono ochronę w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej, w związku z zagrożeniem życia lub zdrowia zgodnie z zarządzeniem nr 12/2023 Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie z dnia 29.12.2023)
Monitorowanie działań pomocowych	Monitorowanie pomocy udzielanej osobom doznającym przemocy domowej	ZI, policja, GOPS		– liczba zakończonych procedur „Niebieskie Karty” ze względu na

*Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej
w Gminie Stargard na lata 2024-2030*

				<p>ustanie przemocy domowej, – liczba zakończonych procedur „Niebieskie Karty” ze względu na brak zasadności podejmowania działań, – liczba osób, wobec których podjęto działania monitorujące po zakończeniu procedury „Niebieskie Karty”, – liczba osób monitorowanych po opuszczeniu specjalistycznych ośrodków wsparcia dla osób doznających przemocy domowej, w tym osób, u których przemoc domowa ustała.</p>
--	--	--	--	---

Obszar 3: Oddziaływanie na osoby stosujące przemoc domową

Cel szczegółowy:

Zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc domową.

Kierunki działań	Rodzaje działań	Realizator/ partner	Termin realizacji	wskaźniki
1. Interweniowanie oraz reagowanie właściwych służb na stosowanie przemocy domowej	1.1 Działania wobec osób stosujących przemoc domową, w tym w ramach procedury „Niebieskie Karty”	GOPS, Policja, ZI, kuratorzy, Żandarmeria Wojskowa, ochrona zdrowia, oświata, GKRPA, prokuratura,		– liczba osób stosujących przemoc domową objętych procedurą „Niebieskie Karty”, – liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – D”,
	1.2 Działanie i współpraca służb w zakresie monitorowania zachowań osób uprzednio skazanych za	OPS, Policja, ZI	2024–2030	-liczba wniosków o nałożenie obowiązku uczestnictwa w programach korekcyjno-

*Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej
w Gminie Stargard na lata 2024-2030*

	stosowanie przemocy domowej, w tym wymiana informacji między nimi			edukacyjnych na podstawie art. 72§1 pkt. 6b KK - liczba przekazanych organom ścigania i wymiaru sprawiedliwości informacji przez inne służby , w tym zwłaszcza przez pracowników socjalnych o ponownym stosowaniu przemocy domowej przez osoby uprzednio skazane za tego rodzaju przemoc.
2. Rozpowszechnianie informacji o dostępnych programach korekcyjno-edukacyjnych, psychologiczno - terapeutycznych	2.1 Przygotowanie materiałów – informacji o dostępnych programach korekcyjno-edukacyjnych psychologiczno- terapeutycznych. 2.2 Umieszczenie ww. materiałów na stronie internetowej i tablicach GOPS, kościołów i/lub związków wyznaniowych, KGW, służby zdrowia, policji	ZI, GOPS, PCPR	2024–2030	- liczba opracowanych materiałów informacyjnych - liczba umieszczonych informatorów na stronach internetowych
3. Zapewnienie schronienia osobom podejrzanym o stosowanie przemocy domowej oraz sprawcom przemocy w związku z opuszczeniem lokalu zajmowanego wspólnie z domniemaną ofiarą przemocy lub osobą dotkniętą przemocą domową	Skierowanie do schroniska dla osób bezdomnych	GOPS	2024-2030	-liczba osób, którym udzielono pomocy w formie schronienia

Obszar 4. Podnoszenie kwalifikacji, rozwijanie i doskonalenie umiejętności służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej

Cel szczegółowy:

Zwiększenie poziomu kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej w celu podniesienia jakości i dostępności świadczonych usług.

Kierunki działań	Rodzaje działań	Realizator/ partner	Termin realizacji	wskaźniki
1.Podnoszenie kompetencji osób realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej	1.1 Opracowanie diagnoz (metodą ankietową) potrzeb szkoleniowych członków zespołów interdyscyplinarnych oraz grup diagnostyczno - pomocowych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej	ZI	2024–2030	-liczba diagnoz potrzeb szkoleniowych -liczba uczestników szkoleń z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej
2.Wzmocnienie kompetencji zawodowych oraz przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu osób realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej	2.1 Wdrożenie systemu wsparcia dla osób pracujących bezpośrednio z osobami doznającymi przemocy domowej i z osobami stosującymi przemoc domową, w formie super wizji, coachingu, doradztwa, grup wsparcia			-liczba osób poddana różnym formom poradnictwa i wsparcia psychologicznego - liczba zrealizowanych spotkań superwizyjnych -liczba osób uczestniczących w spotkaniach superwizyjnych

7.1. Podmioty realizujące działania w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej określone w Programie

Podmioty uczestniczące w realizacji działań określonych w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej na lata 2024-2030:

- 1) Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej,
- 2) Zespół Interdyscyplinarny ds. przeciwdziałania przemocy domowej,
- 3) Komenda Powiatowa Policji w Stargardzie,
- 4) Sąd Rejonowy w Stargardzie,
- 5) Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- 6) Placówki oświatowo-wychowawcze,
- 7) Zakłady opieki zdrowotnej,
- 8) Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Stargardzie,
- 9) Żandarmeria Wojskowa,
- 10) Organizacje pozarządowe.- „Stargardzkie Stowarzyszenie Klub Abstynenta „ ALA”, Stowarzyszenie Ludzi Bezdomnych i Samotnych Matek z Dziećmi ul. Okulickiego w Stargardzie
- 11) Regionalne Centrum Kryzysowe w Stargardzie,
- 12) Urząd Gminy Stargard,
- 13) Kościoły i/lub związki wyznaniowe,

7.2 Odbiorcy Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej

Odbiorcami Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Stargard są:

- 1) rodziny i osoby zagrożone zjawiskiem przemocy domowej,
- 2) rodziny i osoby doświadczające przemocy domowej, w tym dzieci, współmałżonkowie lub partnerzy w związkach nieformalnych, osoby starsze, osoby niepełnosprawne,
- 3) sprawcy przemocy domowej,
- 4) świadkowie przemocy domowej,
- 5) osoby, instytucje, podmioty podejmujące działania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej,
- 6) organizacje pozarządowe.

8. MONITORING I EWALUACJA PROGRAMU

Monitoring i ewaluacja programów strategicznych polegają na systematycznej ocenie realizowanych zadań oraz modyfikacji kierunków działania w przypadku istotnych zmian społecznych, które mogą pojawić się poprzez, np. zmianę regulacji prawnych, powstanie nowych problemów społecznych.

1. Wskaźnikami ewaluacji będą:
 - 1) liczba osób dotkniętych przemocą,
 - 2) liczba osób stosujących przemoc,
 - 3) liczba wszczętych procedur „Niebieskie Karty”,
 - 4) liczba zakończonych procedur „Niebieskie Karty”,
 - 5) liczba posiedzeń grup diagnostyczno-pomocowych,
 - 6) liczba osób którym udzielono wsparcia instytucjonalnego,
 - 7) liczba zgłoszonych wniosków do Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

2. Ewaluacja umożliwi:

- 1) dostosowanie form wsparcia do potrzeb i problemów istniejących w gminie Stargard,
- 2) zwiększenie dostępności działań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej.

3. Ewaluację Programu prowadzić będzie Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Stargardzie we współpracy ze wszystkimi instytucjami realizującymi Program.

9. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

Program będzie finansowany ze środków budżetu Gminy Stargard, dotacji oraz środków pozabudżetowych pozyskanych z innych źródeł.

10. ZAKOŃCZENIE

Program stanowi plan działań instytucji i organizacji zobowiązanych do podejmowania działań na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy domowej, a tym samym przyczyni się do usprawnienia lokalnego systemu przeciwdziałania i ograniczenia ww. zjawiska.

Realizacja Programu w efekcie zakłada, że nastąpi dalszy wzrost świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy, przypadki przemocy będą rozpoznawane wcześniej i skuteczniej, a także wzmocniony zostanie zintegrowany i efektywny system pomocy osobom doznającym przemocy domowej.

Załącznik
do Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej
oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej
w Gminie Stargard
na lata 2024-2030

**LOKALNA DIAGNOZA
ZJAWISKA
PRZEMOCY DOMOWEJ
NA TERENIE
GMINY STARGARD**

2024

Spis treści

Wprowadzenie

Rozdział I. Charakterystyka badania

1. Cel badania
2. Charakterystyka badanej grupy – dorośli mieszkańcy gminy Stargard
3. Charakterystyka badanej grupy – uczniowie pięciu szkół podstawowych z terenu gminy Stargard
4. Wykorzystana metoda i technika badawcza

Rozdział II. Wyniki badań wśród dorosłych mieszkańców Gminy Stargard

Rozdział III. Wyniki badań wśród uczniów z terenu Gminy Stargard

Podsumowanie

Aneks

Wprowadzenie

Raport przedstawia wyniki badań przeprowadzonych w 2024 roku wśród 100 dorosłych mieszkańców oraz 150 uczniów szkół podstawowych z terenu Gminy Stargard. Diagnoza zawiera informacje na temat występowania problemu przemocy domowej oraz okoliczności i postaw związanych z tym zjawiskiem w Gminie Stargard. Głównym celem diagnozy było pozyskanie wiarygodnych informacji na temat zjawiska przemocy domowej, natomiast końcowe wnioski służą poprawie skuteczności działań w przeciwdziałaniu temu zjawisku.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy domowej nakłada na samorząd obowiązek opracowania i realizacji programu dążącego do zmniejszenia skali zjawiska przemocy domowej oraz zwiększenia skuteczności udzielanej pomocy osobom jej doświadczającym. Odpowiednio przygotowane i wdrażane działania powinny doprowadzić do rozwiązania kluczowych problemów związanych z przemocą. Niniejsza diagnoza jest zatem punktem wyjścia i podstawą do planowania i podejmowania działań.

Kluczowym zadaniem jest stworzenie możliwości współpracy pomiędzy różnymi podmiotami działającymi w obszarze polityki społecznej. Realizacja powyższych oczekiwań w tym zakresie wymaga podejmowania wieloaspektowych i wielokierunkowych działań strategicznych, a zwłaszcza uprzedzających, czyli diagnozujących, informujących i edukacyjnych kierowanych do ogółu mieszkańców.

Należy pamiętać, że wystąpienie przemocy zaburza funkcjonowanie systemu rodzinnego, naruszając tym samym podstawowe prawa człowieka, niszcząc poczucie jego godności, szacunku i zaufania. Przywrócenie prawidłowego funkcjonowania rodziny wymaga podjęcia oddziaływań wobec wszystkich członków tej rodziny, a więc zarówno wobec osób doznających przemocy jak również osób stosujących przemoc.

Należy przy tym pamiętać, że zwiększona liczba ujawnianych przypadków przemocy domowej świadczy o poszerzeniu wiedzy na temat tego zjawiska. A każdy zgłoszony przypadek przemocy to odpowiedź społeczeństwa na brak przyzwolenia na to zjawisko, to świadomość, że przemoc jest przestępstwem.

Zbadanie zjawiska przemocy jest dość trudne. Często bowiem osoby doznające przemocy nie przyznają się do tego, co może być spowodowane, między innymi, racjonalizacją, usprawiedliwianiem sprawców, obwinianiem siebie. Przemoc, zarówno ta fizyczna jak i psychiczna jest zjawiskiem dość powszechnym w polskiej społeczności.

Niektórzy respondenci przemilczają zjawisko przemocy, gdyż stanowi ona temat wstydlivy, dlatego też uzyskiwane wyniki badania nie odzwierciedlają w pełni skali zjawiska przemocy. W celu minimalizowania tych efektów, w badaniu zastosowano pytania dotyczące znajomości przypadków przemocy w najbliższym otoczeniu oraz osobistych doświadczeń respondentów z przemocą – jako osób doznających przemocy oraz osób stosujących przemoc.

Przeprowadzone badania miały na celu oszacowanie skali i form przemocy domowej, diagnozę postaw mieszkańców wobec problemu przemocy, znajomość instytucji pomagających osobom w rodzinach, w których występuje przemoc oraz diagnozę instytucjonalnych zasobów do przeciwdziałania przemocy.

Rozdział I. Charakterystyka badania

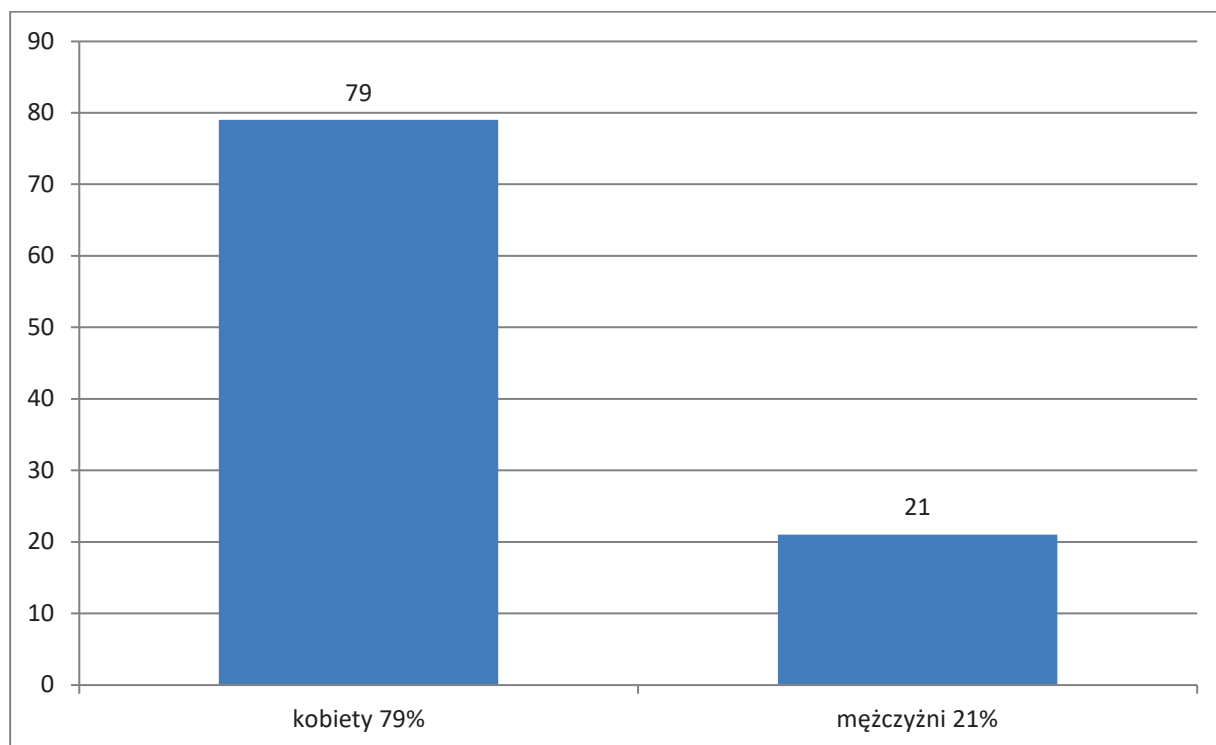
1. Cel badania

Celem badania było poznanie skali zjawiska przemocy, w szczególności przemocy domowej, a także ocena działań oraz ocena świadomości dzieci, młodzieży oraz osób dorosłych na temat zjawiska przemocy domowej. Realizując badanie skupiono się przede wszystkim na uzyskaniu informacji na temat wiedzy o przypadkach występowania lokalnie różnych form przemocy oraz oceny prowadzonych działań mających na celu przeciwdziałanie przemocy. Badaniem objęto 100 dorosłych mieszkańców oraz 150 uczniów 5 szkół podstawowych z terenu gminy Stargard.

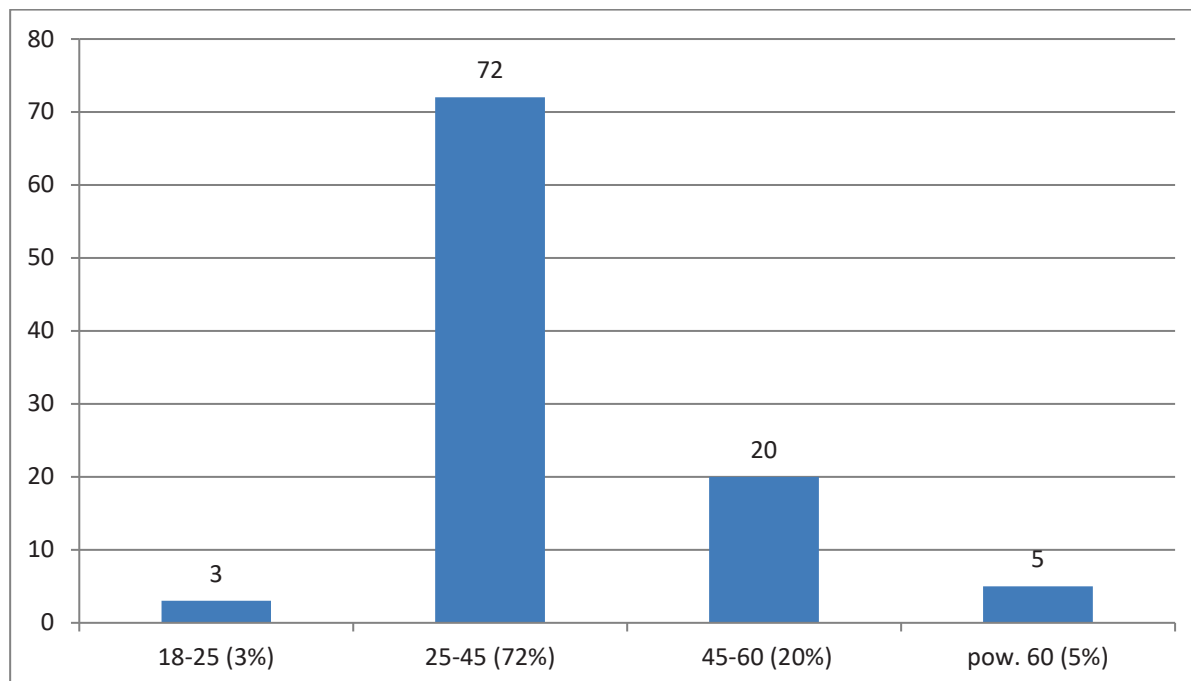
2. Charakterystyka badanej grupy – dorośli mieszkańcy gminy Stargard.

Badaniem objęto 100 dorosłych mieszkańców gminy Stargard. Wśród badanych osób, 79% stanowiły kobiety, natomiast 21% mężczyźni. Poniższe tabele przedstawiają wybrane charakterystyki grupy badanych dorosłych mieszkańców.

Wykres 1. Płeć badanych dorosłych mieszkańców gminy Stargard.

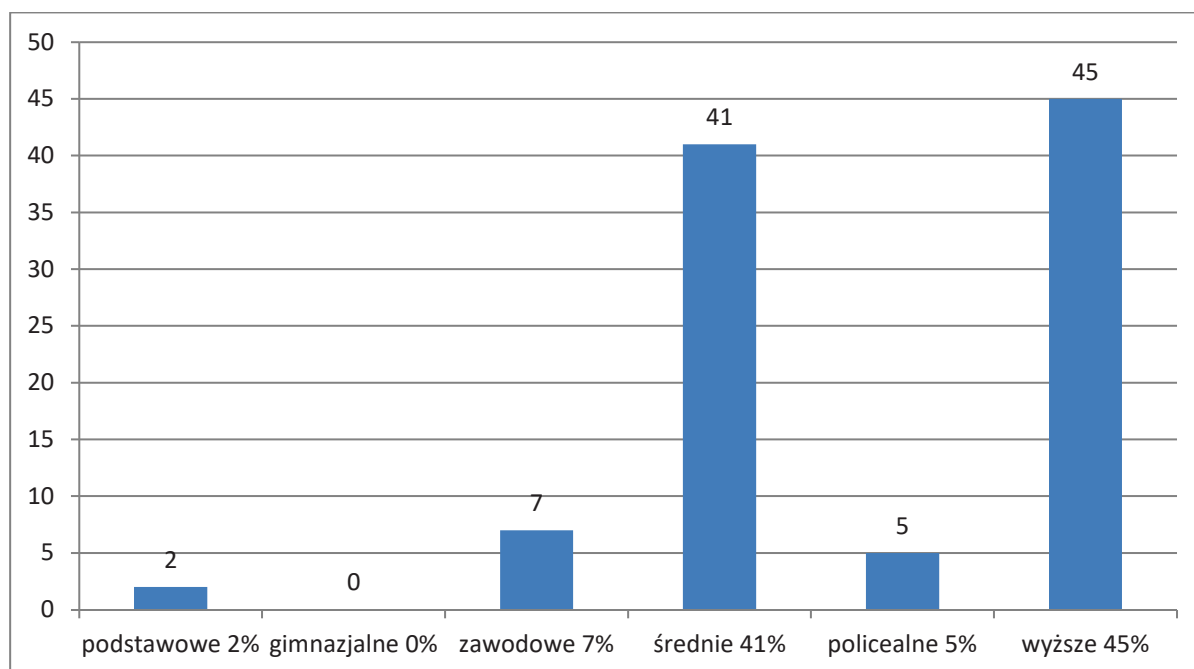

Wykres 2. Wiek badanych dorosłych mieszkańców gminy Stargard.

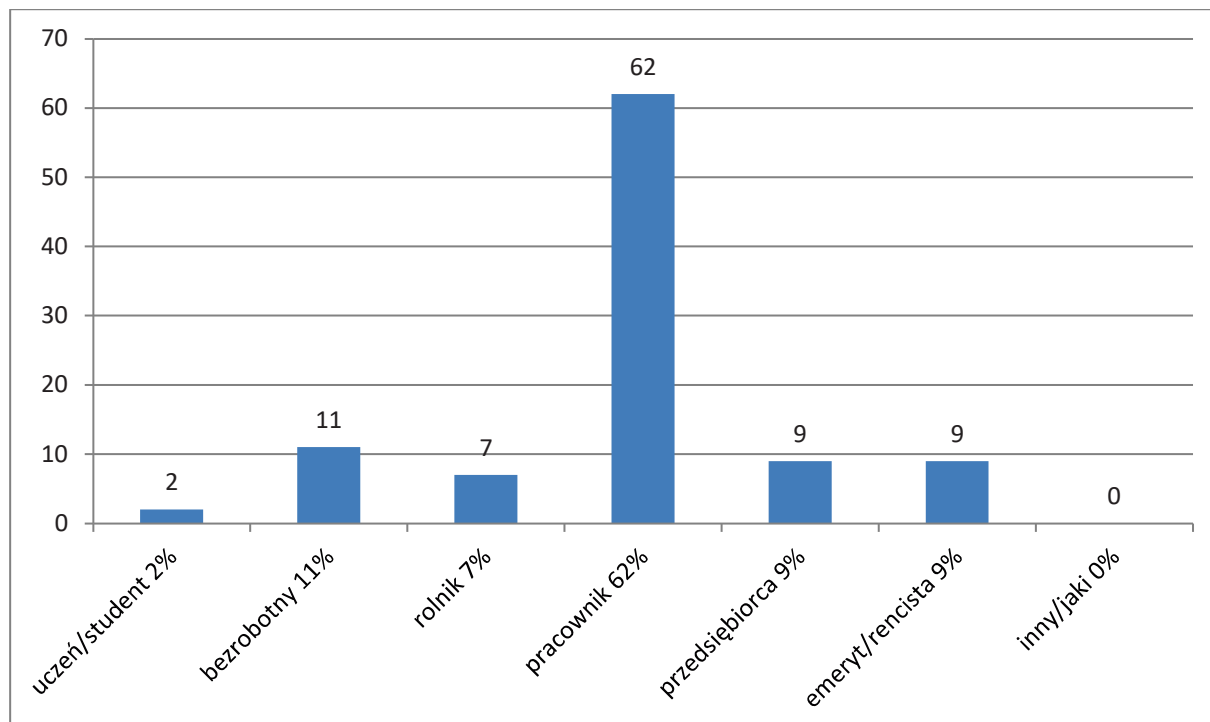
Powyższa tabela przedstawia wyniki dotyczące wieku badanych dorosłych mieszkańców gminy Stargard. Większość badanych respondentów 72 % znajdowała się w przedziale wiekowym 25-45 lat, 20% badanych – 45-60 lat, 5% respondentów – powyżej 60 lat, natomiast 3% badanych mieszkańców gminy Stargard miało 18 – 25 lat.

Wykres 3. Wykształcenie badanych dorosłych mieszkańców gminy Stargard.

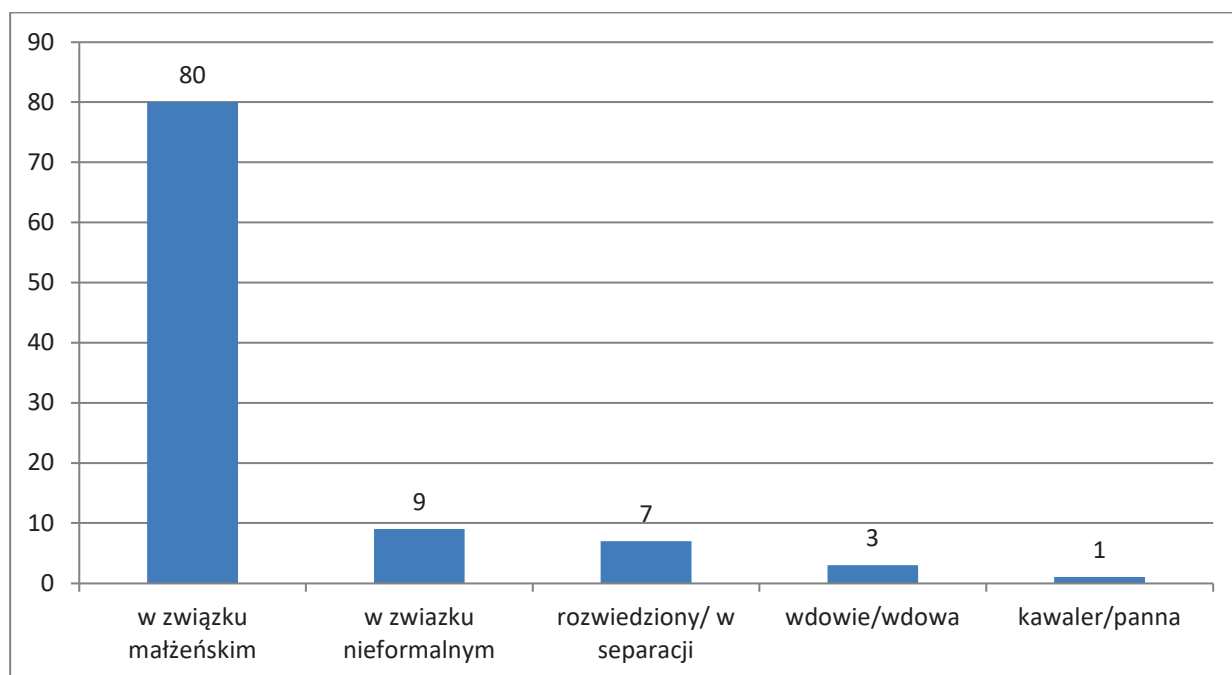
Większość badanych mieszkańców gminy Stargard (45%) posiadała wykształcenie wyższe, 41% respondentów zakończyła edukację z wykształceniem średnim, 7% badanych mieszkańców posiadało wykształcenie zawodowe, 5% z wykształceniem policealnym. Wśród badanych znajdowały się również osoby z wykształceniem podstawowym. Odpowiedziało w ten sposób 2% respondentów.

Wykres 4. Status zawodowy badanych dorosłych mieszkańców gminy Stargard.

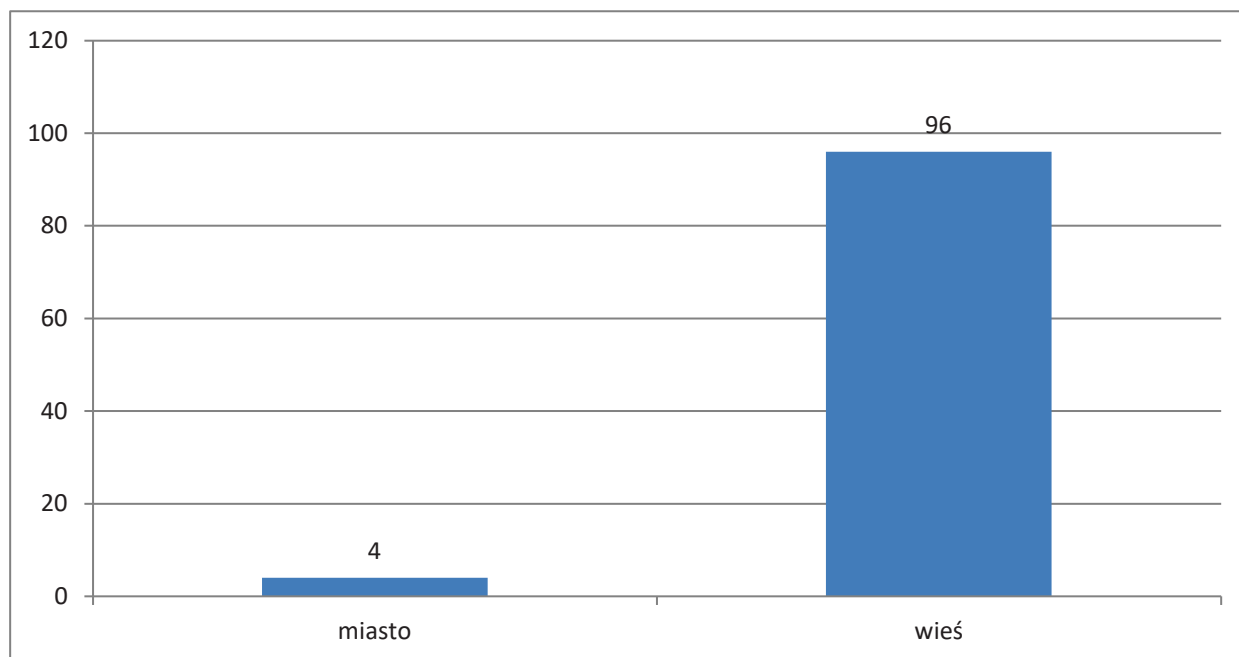
Zdecydowana większość badanych mieszkańców gminy Stargard (62%) posiadała stałą pracę, 11% badanych było bezrobotnymi, po 9% badanych osób stanowili renciści/ emeryci oraz osoby prowadzące działalność gospodarczą, 7% badanych osób było rolnikami, 2% badanych osób studiowało.

Wykres 5. Stan cywilny badanych dorosłych mieszkańców gminy Stargard.

Większość badanych mieszkańców gminy Stargard - 80 osób pozostawała w związku małżeńskim, 9 badanych osób tworzyło związek nieformalny, 7 badanych było rozwiedzionych lub w separacji, 3 badane osoby stanowili wdowcy i wdowy, natomiast jeden z respondentów to kawaler lub panna.

Wykres 6. Miejsce zamieszkania badanych dorosłych mieszkańców gminy Stargard.

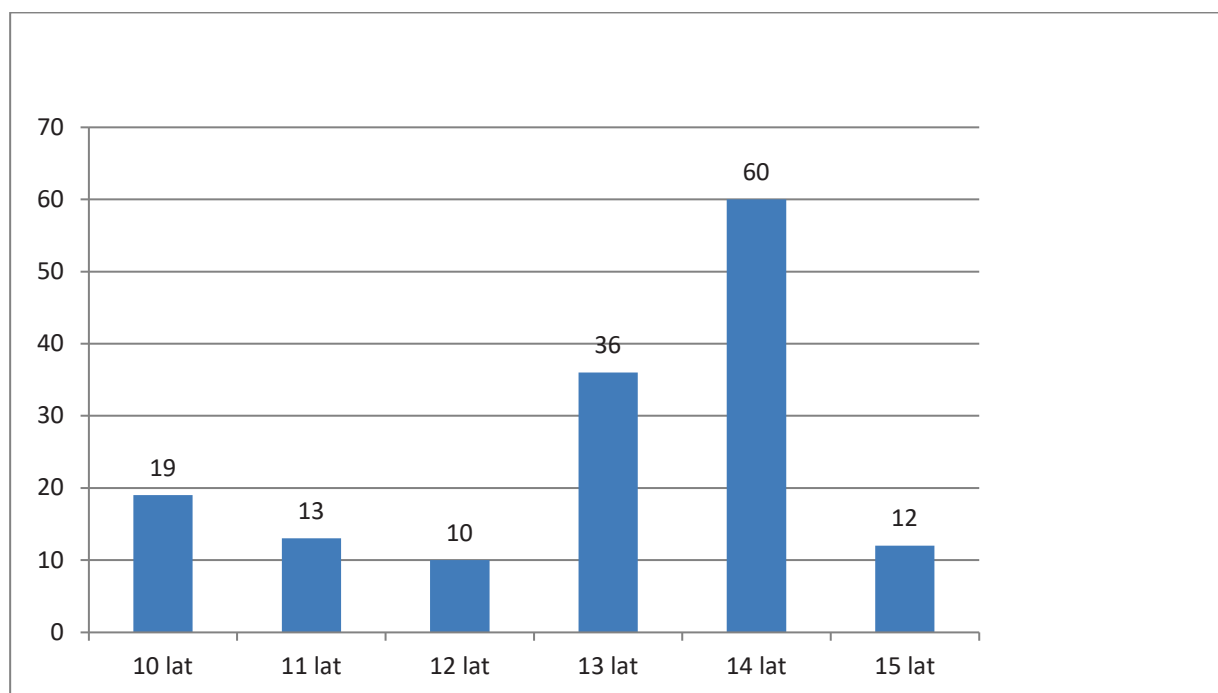

Wykres 6. wykazuje, że większość badanych zamieszkuje na wsi – 96 osób, natomiast 4 osoby badane mieszkają na terenie miasta.

3. Charakterystyka badanej grupy – uczniowie pięciu szkół podstawowych z terenu gminy Stargard.

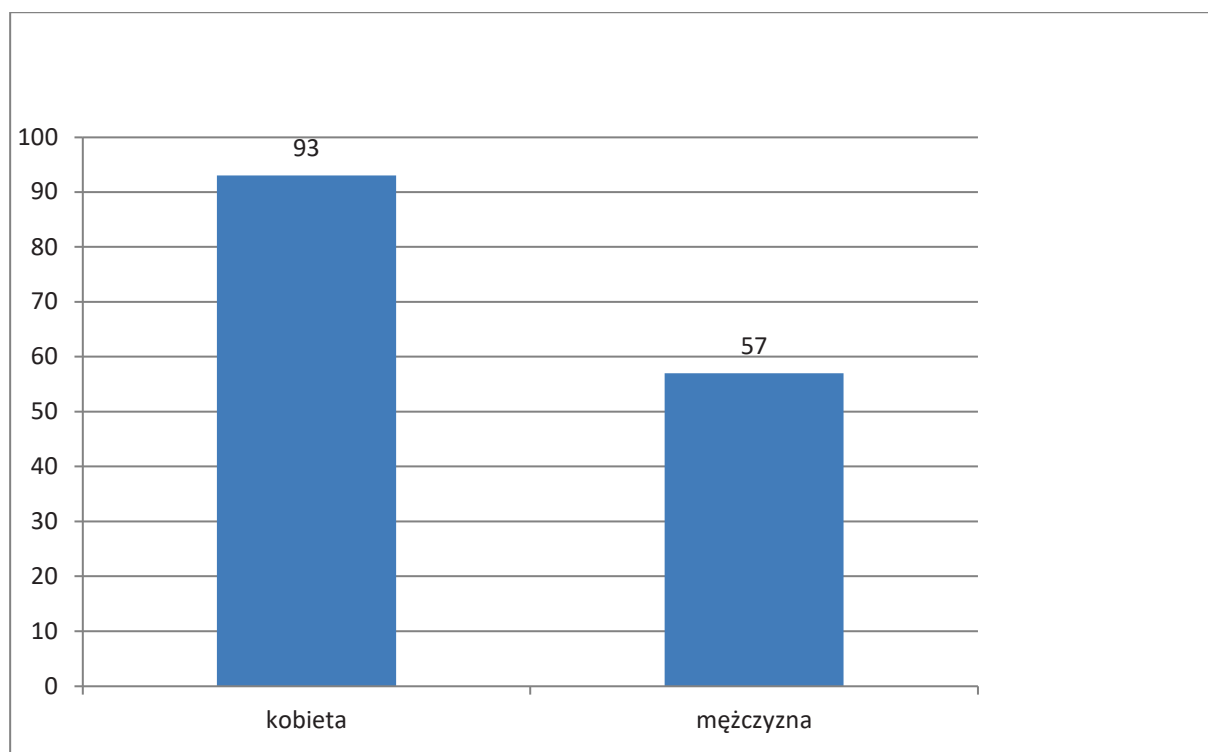
Badaniem objęto 150 uczniów szkół podstawowych z terenu gminy Stargard. Wśród badanych uczniów 93 stanowiły dziewczęta, natomiast 57 chłopcy. Poniższe tabele przedstawiają wybrane charakterystyki grupy badanych uczniów.

Wykres 7. Wiek uczniów.

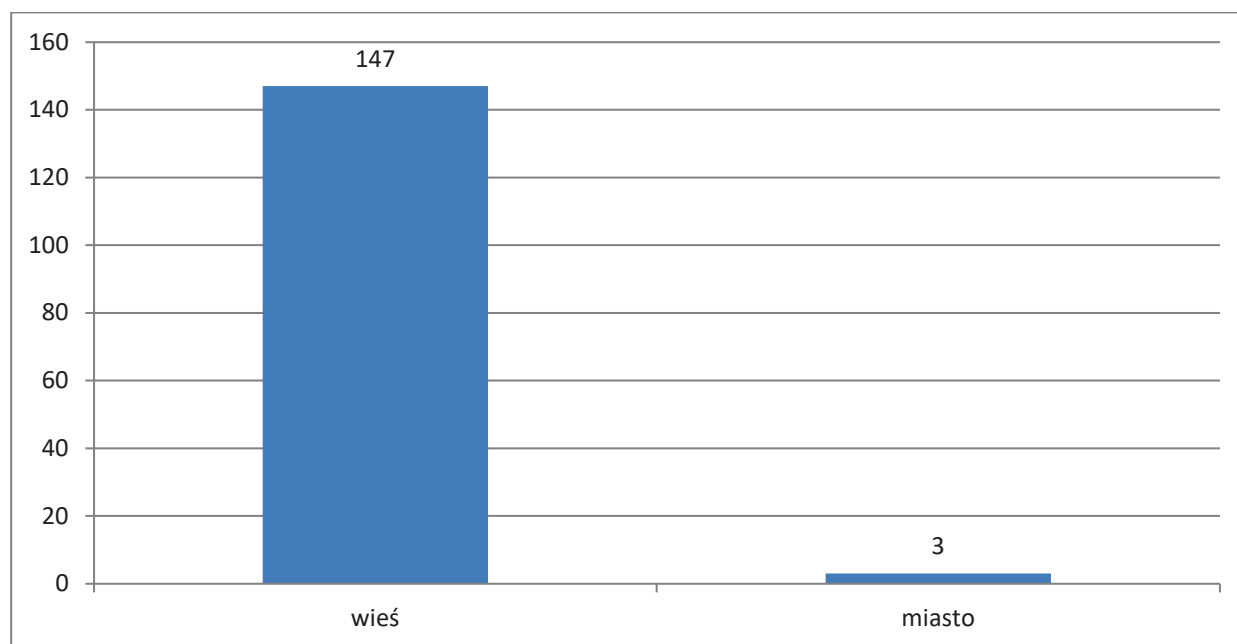
Z wykresu 7 wynika, że zdecydowaną większość badanych stanowiły dzieci w wieku 13 i 14 lat, odpowiednio w liczbie 36 i 60 osób. Badanych w wieku 10 lat było 19 osób, w wieku 11 lat było 13 osób, 15 lat było 12 osób. Najmniejszą grupę badanych stanowiły dzieci w wieku 12 lat, w liczbie 10 osób.

Wykres. 8 Płeć badanych uczniów.

Wykres 8 przedstawia rozróżnienie z uwagi na płeć badanych. Większą część badanych stanowiły dziewczęta - 93, chłopcy – 57. Łączna suma badanych wyniosła 150 osób.

Wykres 9. Miejsce zamieszkania.

Wykres 9 wykazuje, że większość badanych zamieszkuje na wsi – 147 osoby, natomiast w mieście – 3 osoby.

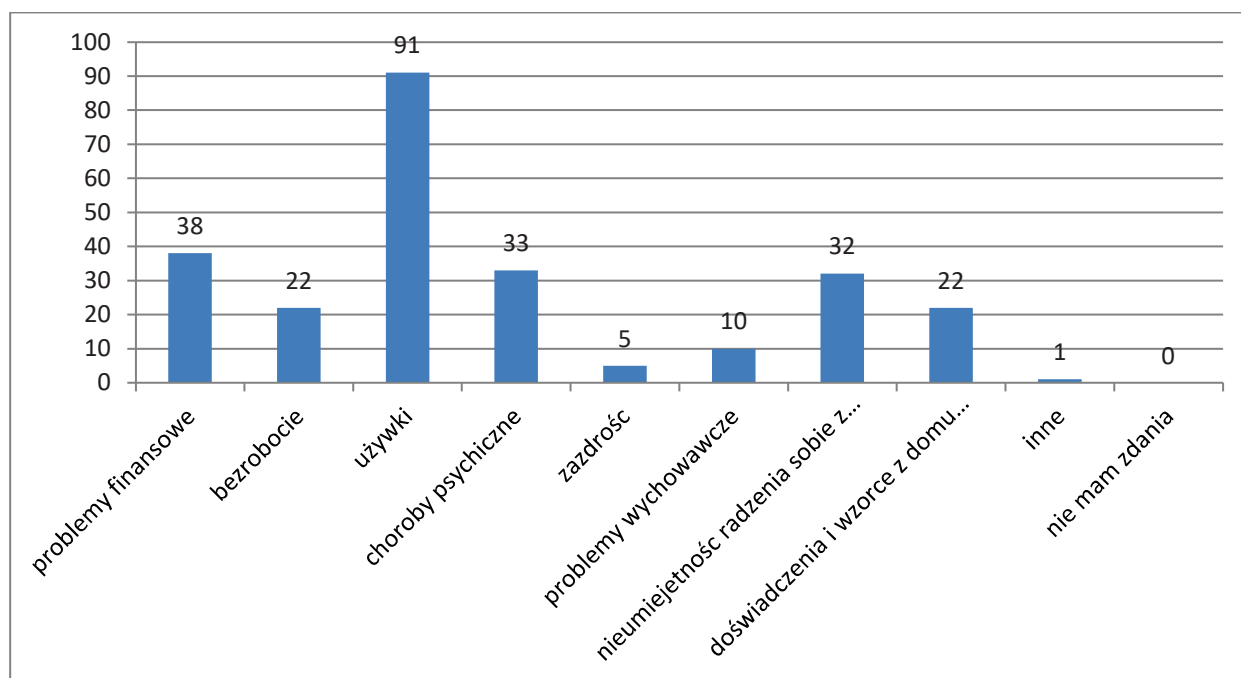
4. Wykorzystana metoda i technika badawcza.

Badanie dorosłych mieszkańców gminy Stargard zrealizowane zostało przy użyciu anonimowego kwestionariusza ankiety, rozdawanego i odbieranego przez pracowników Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz pedagogów szkół podstawowych z terenu gminy. W badaniu uczniów również zastosowano anonimowy kwestionariusz ankiety przekazany do przedstawicieli szkół na terenie gminy. Zarówno w przypadku badań dorosłych mieszkańców oraz uczniów posłużono się ankietą z większością pytań o charakterze zamkniętym. Skonstruowano osobny kwestionariusz ankiety dla osób dorosłych oraz uczniów. Wszystkie zastosowane w badaniu kwestionariusze zostały umieszczone na końcu raportu w aneksie.

Rozdział II. Wyniki badań wśród dorosłych mieszkańców Gminy Stargard.

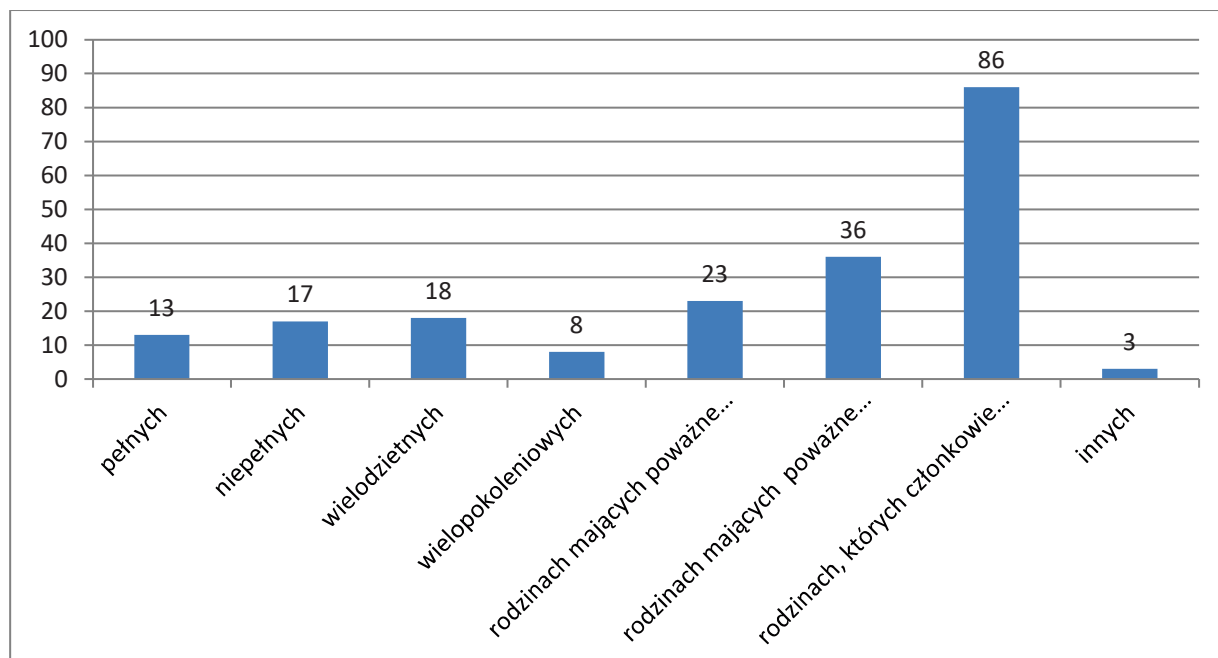
W naszym badaniu interesowało nas przede wszystkim zbadanie skali zjawiska przemocy na terenie gminy Stargard oraz wiedza respondentów na temat działań mających na celu przeciwdziałanie przemocy. Zadaliśmy pytanie co według respondentów jest najczęstszą przyczyną przemocy domowej?

Wykres 10. Co Pani/Pana zdaniem jest najczęstszą przyczyną przemocy domowej?

Najczęstszą przyczyną przemocy w rodzinie według respondentów są używki (np. alkohol, narkotyki itp.) – 91 osób, następnie problemy finansowe -38 osób, choroby psychiczne – 33 osoby, nieumiejętność radzenia sobie z problemami i stresem wskazało- 32 osoby, a po 22 osoby na bezrobocie, doświadczenia i wzorce z domu rodzinnego. Wg. badanych respondentów najmniej występującą przyczyną przemocy są problemy wychowawcze -10 osób oraz zazdrość - 5 osób. Jedna osoba wskazała inną odpowiedź niż zawarte w ankiecie.

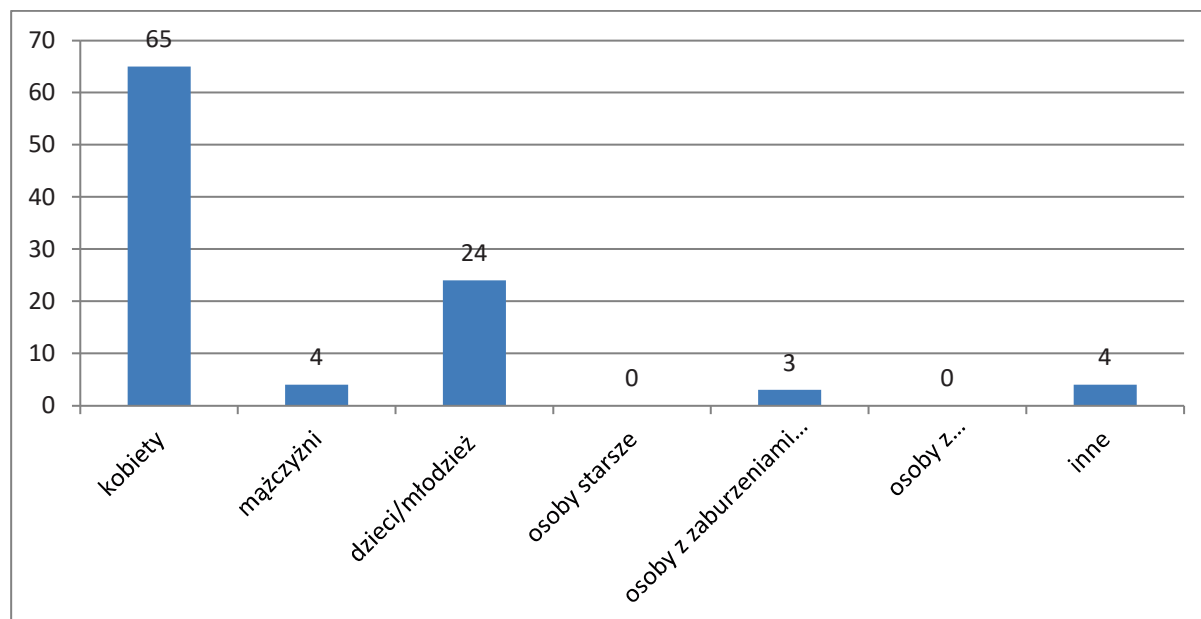
Wykres 11. W jakich rodzinach Pana/Pani zdaniem najczęściej występuje przemoc?

W badaniu zadano respondentom pytania dotyczące zdania na temat, w jakich rodzinach najczęściej występuje przemoc. Większość badanych mieszkańców gminy Stargard tj. 86 osób deklarowała, że w rodzinach, których członkowie mają problemy z nadużywaniem alkoholu. 36 osób uważa, że w rodzinach mających poważny problem z wychowaniem dzieci. Nieco mniej bo 23 osoby przyznało, że w rodzinach mających poważne problemy materialne. 18 osób uważa,

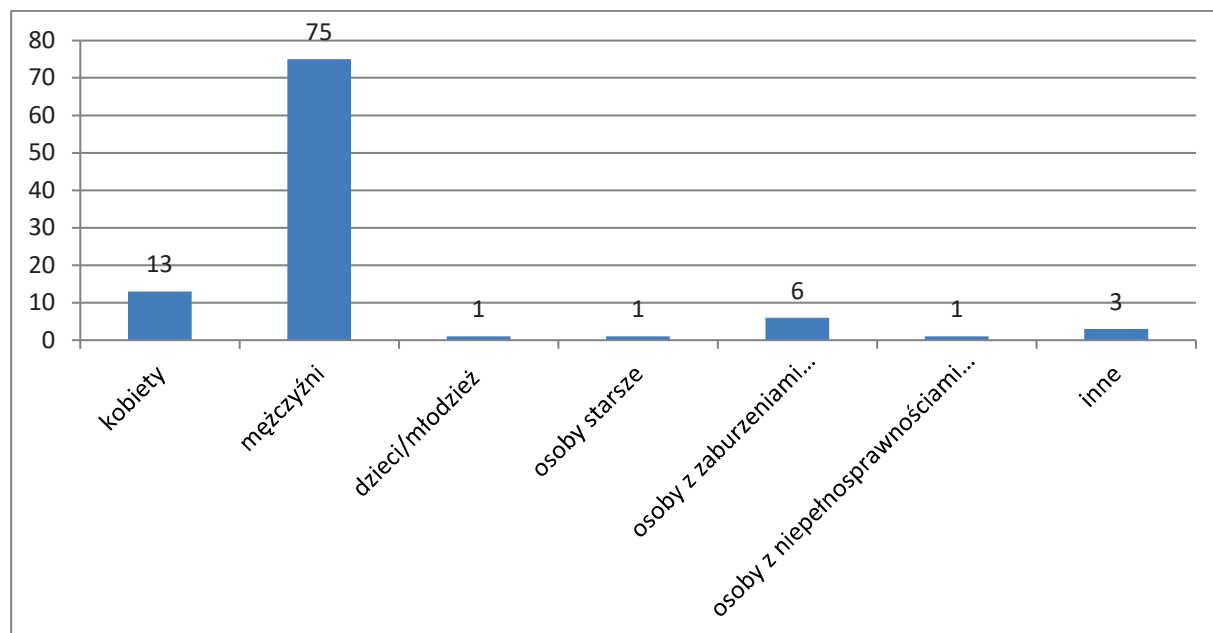
że przemoc najczęściej występuje w rodzinach wielodzietnych, 17 respondentów, że w rodzinach niepełnych, 13 osób -w rodzinach pełnych. Najmniej badanych wskazało na rodziny wielopokoleniowe - 8 osób.

Wykres 12. Kto według Pana/Pani jest najczęściej ofiarą przemocy domowej?

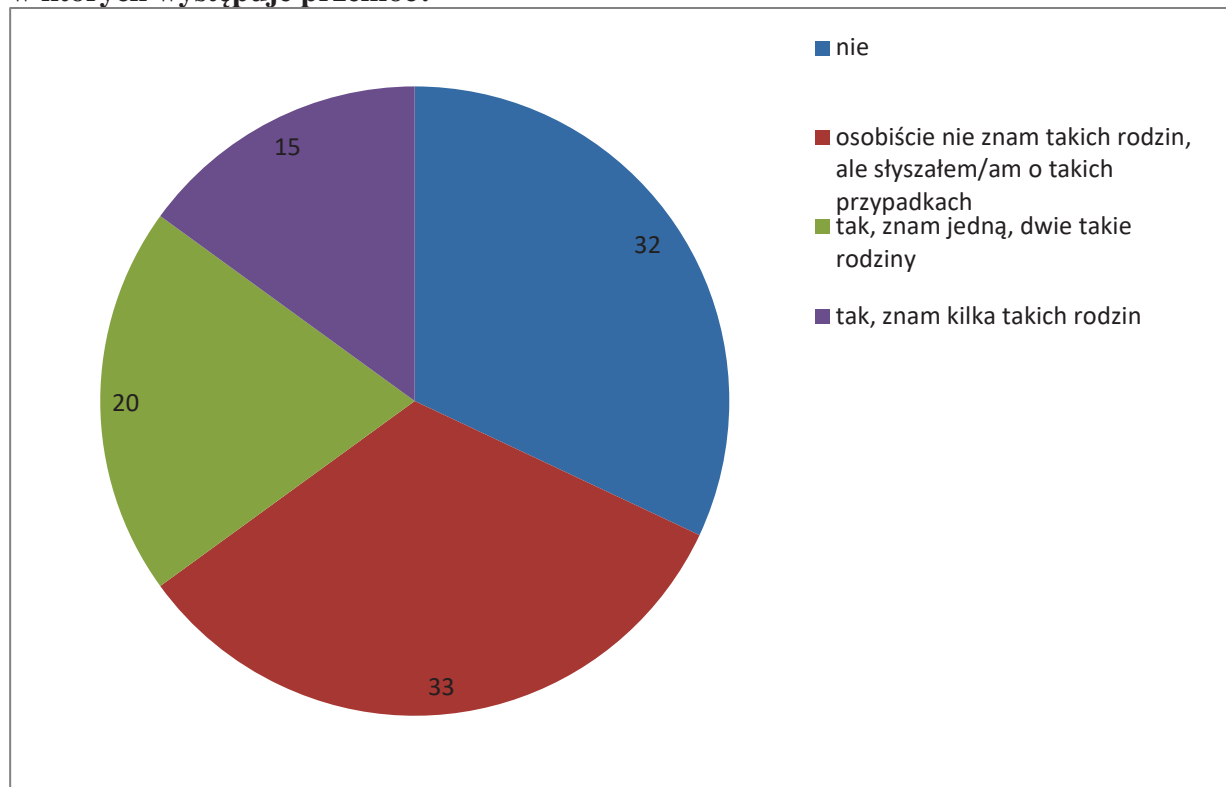
Ponad połowa badanych mieszkańców – 65 osób uważa, że kobiety są najczęstszą ofiarą przemocy. 24 respondentów wskazuje na dzieci. Najmniejszy odsetek badanych wskazało na mężczyzn i osoby z zaburzeniami psychicznymi 4/3.

Wykres 13. Kto według Pana/ Pani jest sprawcą przemocy domowej?

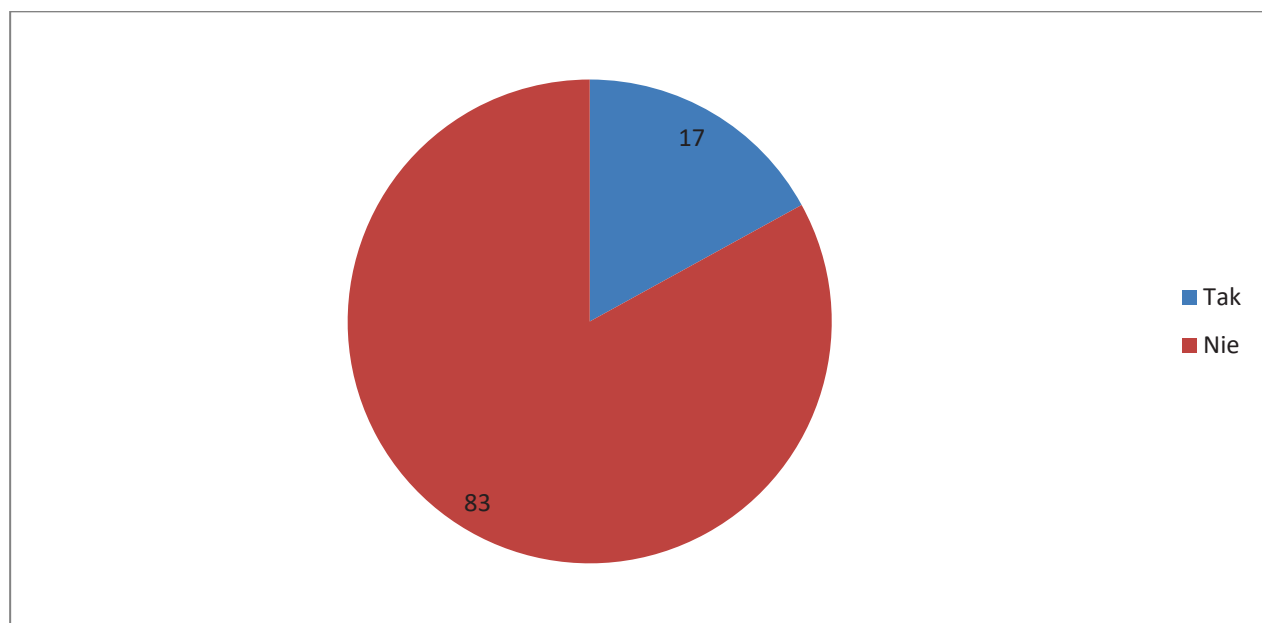
Większość badanych mieszkańców bo 75 osób uważa, że mężczyźni są najczęstszymi sprawcami przemocy. Natomiast 13 osób wskazuje na kobiety, a 6 respondentów na osoby z zaburzeniami psychicznymi.

Wykres 14. Czy zna Pan/Pani rodziny zamieszkujące na terenie Gminy Stargard, w których występuje przemoc?

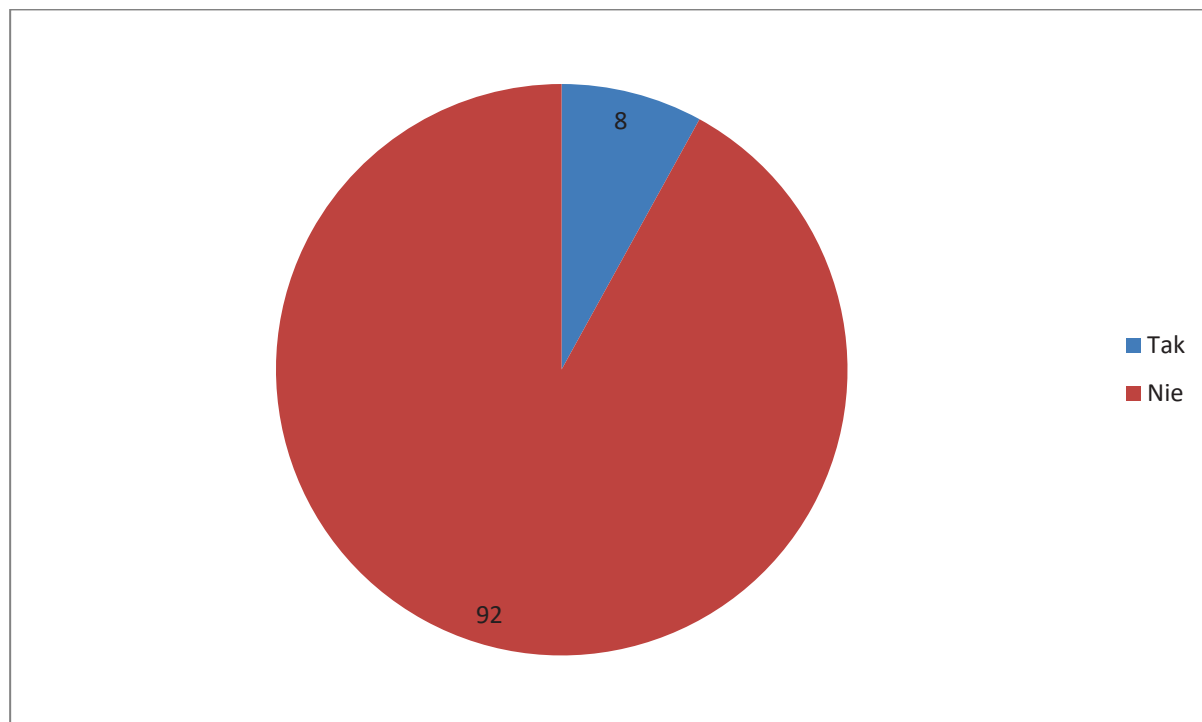
W badaniu zadano respondentom pytanie dotyczące znajomości rodzin, w których występuje przemoc. Większość badanych mieszkańców gminy Stargard deklarowała, że nie zna osobiście żadnej rodziny, w której występuje przemoc, ale słyszeli o takich przypadkach – 33 osoby. O jedną osobę mniej zadeklarowało, iż nie zna takiej rodziny. Nieco mniej bo 20 osób przyznało, że zna jedną, dwie takie rodziny. Natomiast niewiele bo 15 respondentów wskazało na odpowiedź, że zna kilka takich rodzin.

Wykres 15. Czy był/była Pan/ Pani ofiarą przemocy?

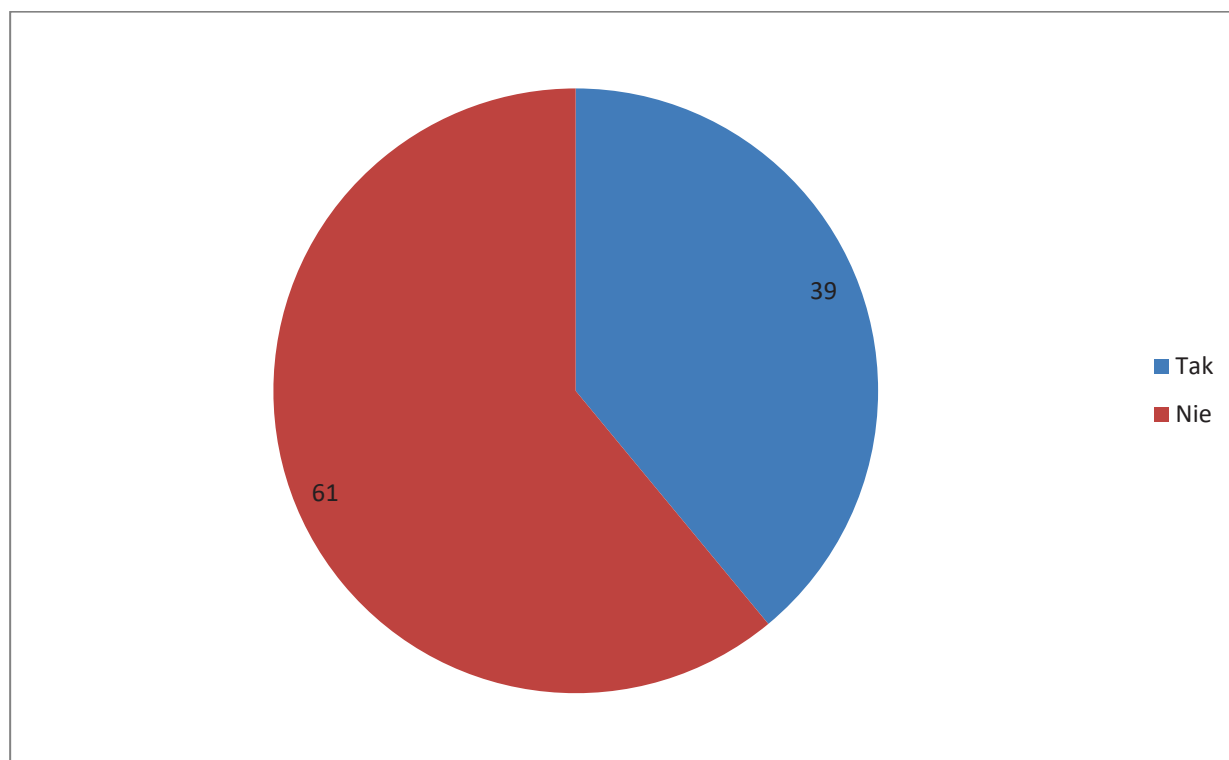
Dominującym wynikiem jest odpowiedź, iż 83 osoby nie były ofiarami przemocy, 17 osób przyznaje, że tak.

Wykres 16. Czy był/była Pan/ Pani sprawcą przemocy domowej?

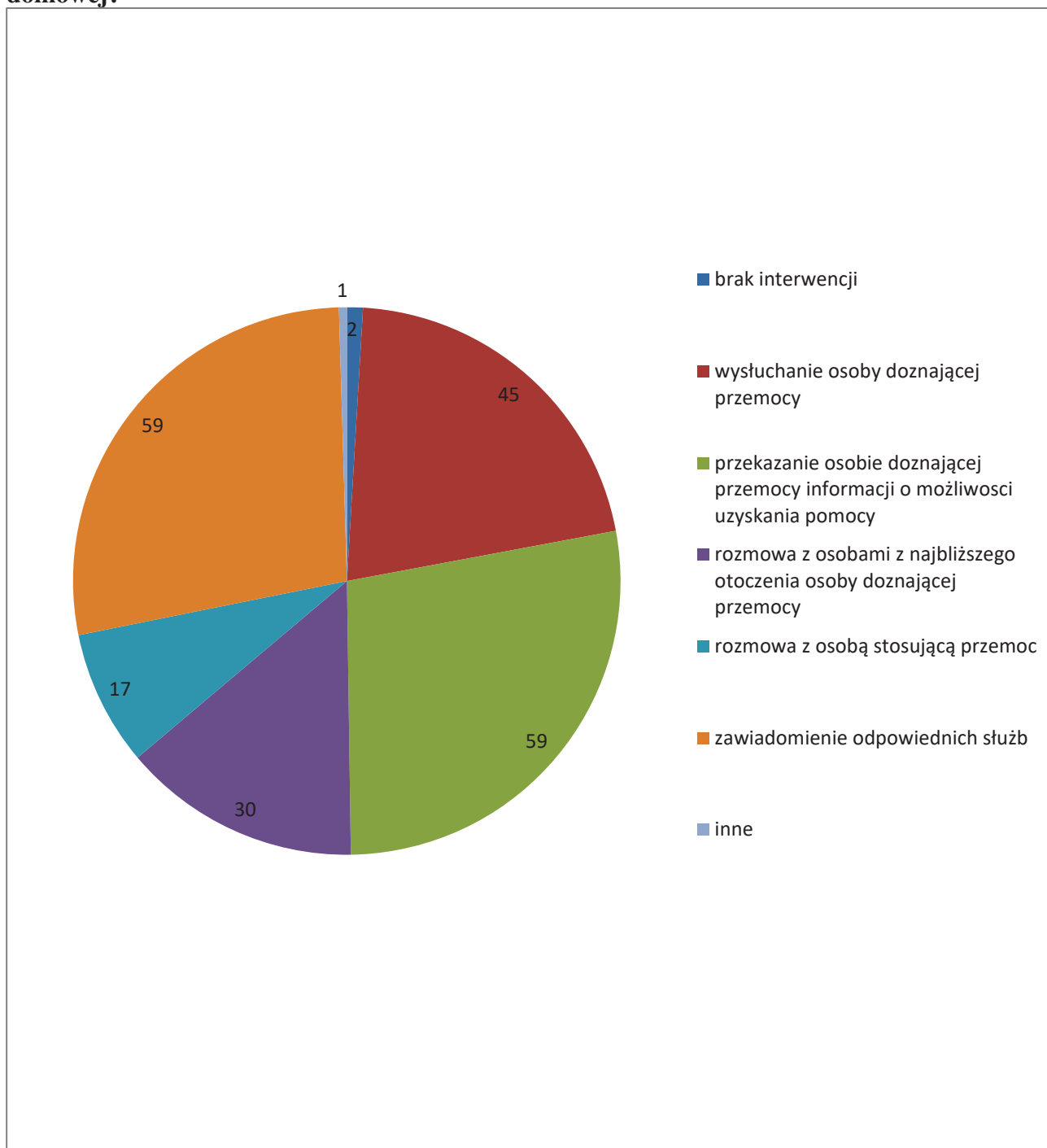
Z powyższej tabeli wynika, że zdecydowana większość ze 100 ankietowanych nie była sprawcą przemocy, natomiast 8 osób przyznaje się do stosowania przemocy domowej.

Wykres 17. Czy był/była Pan/ Pani świadkiem przemocy domowej?

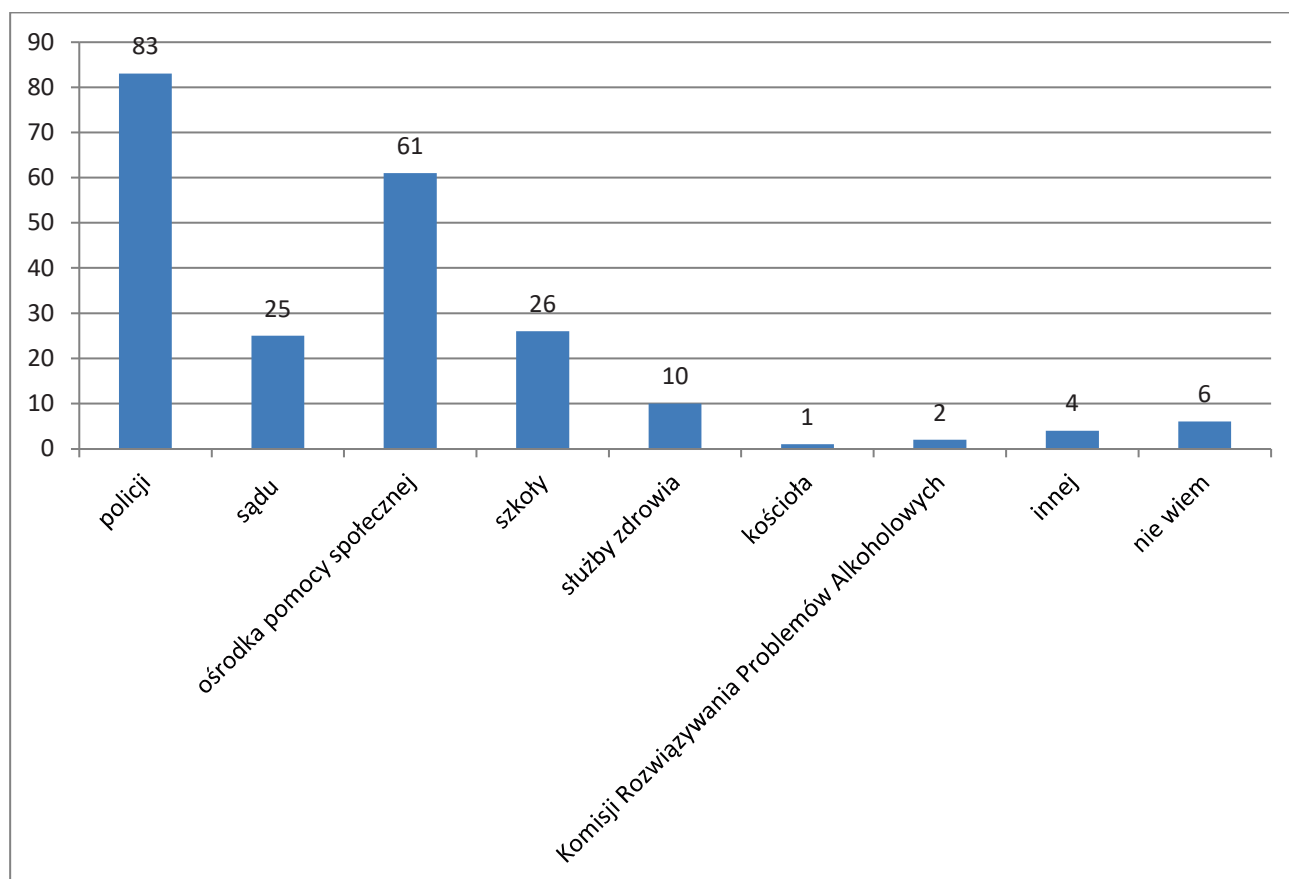
Jak wynika z danych zawartych w powyższym wykresie zdecydowana większość badanych tj. 61 osób nigdy nie była świadkiem przemocy domowej, 39 osób wskazało na odpowiedź tak.

Wykres 18. Jakie działania podjąłby Pan/ Pani w sytuacji bycia świadkiem przemocy domowej?

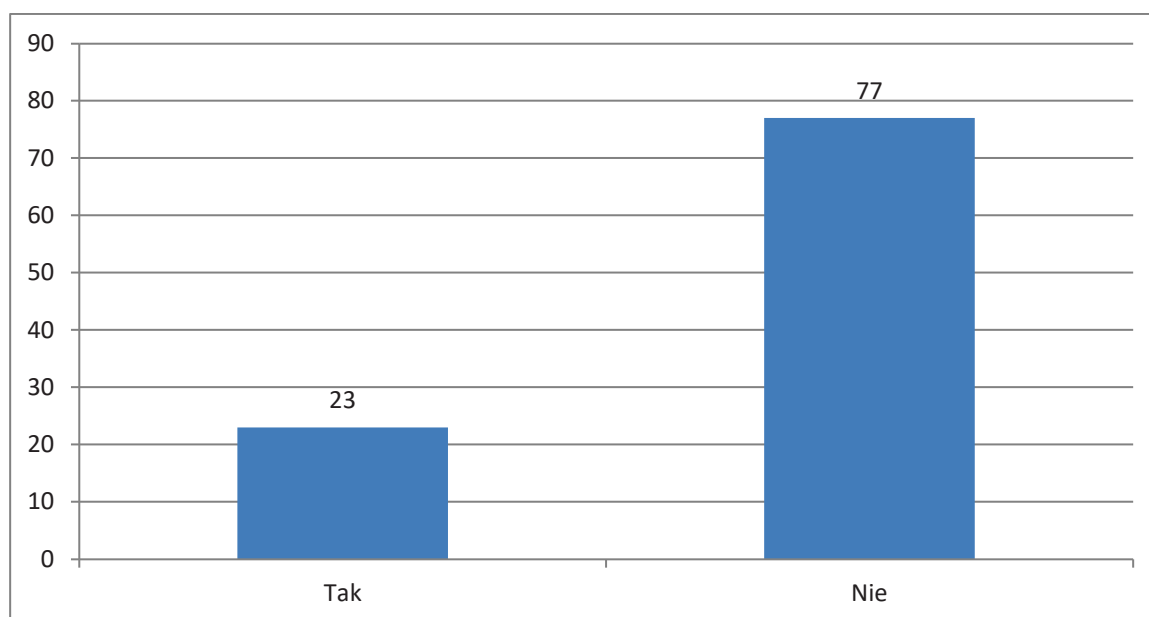
Mieszkańcom gminy Stargard zadano również pytanie o to, jak zareagowaliby w sytuacji bycia świadkiem przemocy. Po równo bo 59 respondentów przyznało, że w sytuacji bycia świadkiem przemocy zawiadomiliby odpowiednie służby i przekazali osobie doznającej przemocy informacje o możliwości uzyskania pomocy. Drugie miejsce z liczbą 45 osób zajęła odpowiedź, że wysłuchaliby osoby doznającej przemocy. 30 badanych wskazało na rozmowę z osobami z najbliższego otoczenia osoby doznającej przemocy. 17 osób deklaruje rozmowę z osobą stosującą przemoc. Należy podkreślić, że wśród badanych były również osoby, które nie interweniowałyby, odpowiedziało w ten sposób 2 badanych.

Wykres 19. Na pomoc jakich instytucji Pana/Pani zdaniem może liczyć ofiara przemocy?

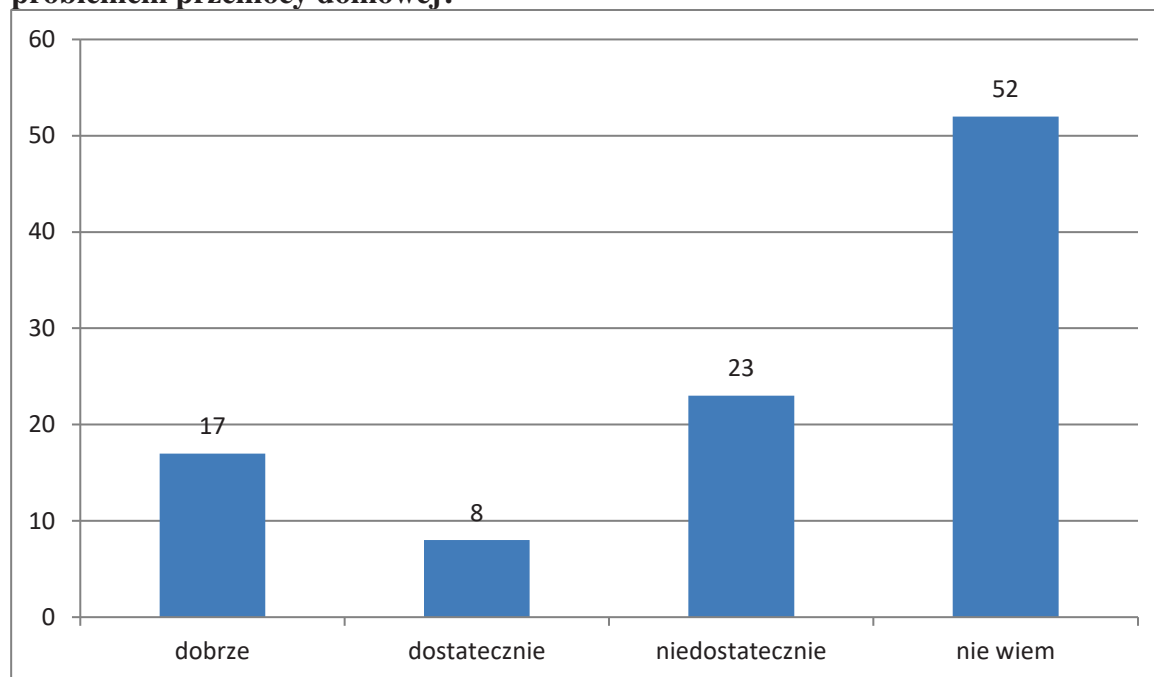
Wykres 19 przedstawia odpowiedzi na pytanie na pomoc jakich instytucji może liczyć ofiara przemocy. Większość respondentów – 83 wskazała na policję, niewiele mniej bo 61 wskazało na ośrodek pomocy społecznej. Porównywalne odpowiedzi były na szkołę i sąd stosunkowo 26 i 25. 10 osób deklaruje zgłoszenie do służby zdrowia. Niestety 6 ankietowanych nie wiedziało do jakich instytucji mieliby się zgłosić.

Wykres 20. Czy słyszał/słyszała Pan/Pani o ZI w gminie Stargard?

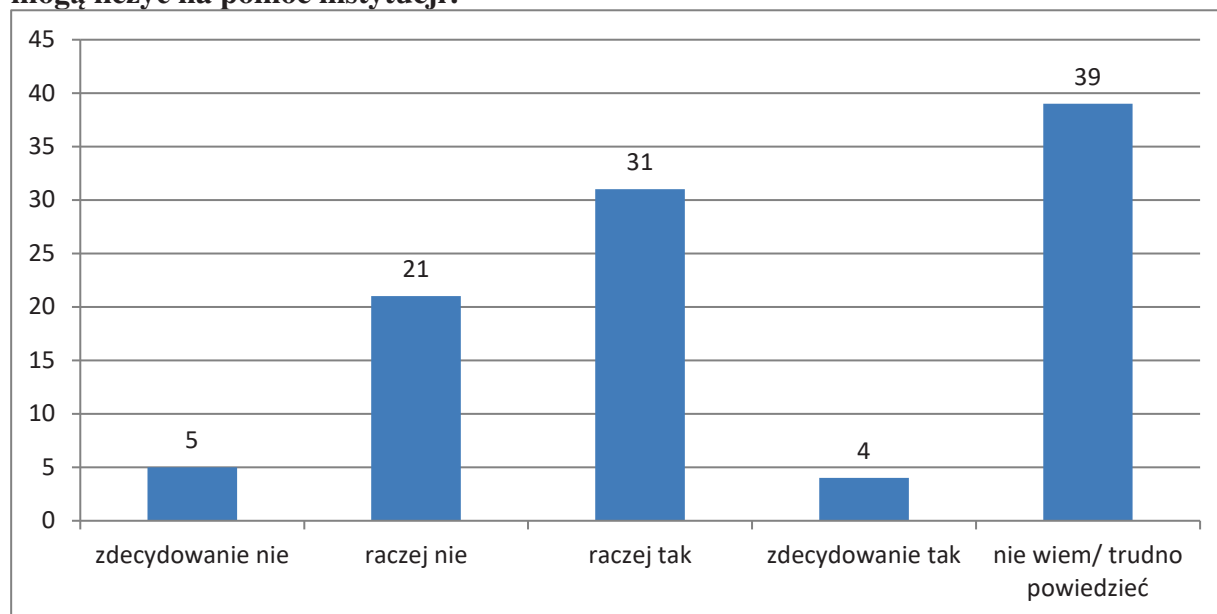
Z powyższego wykresu wynika, że większość osób ankietowanych bo 77 nie słyszała o Zespole Interdyscyplinarnym w gminie Stargard. Tylko 23 osoby ankietowane ma wiedzę na temat ZI.

Wykres 21. Jak Pan/Pani ocenia prowadzone w gminie działania profilaktyczne związane z problemem przemocy domowej?

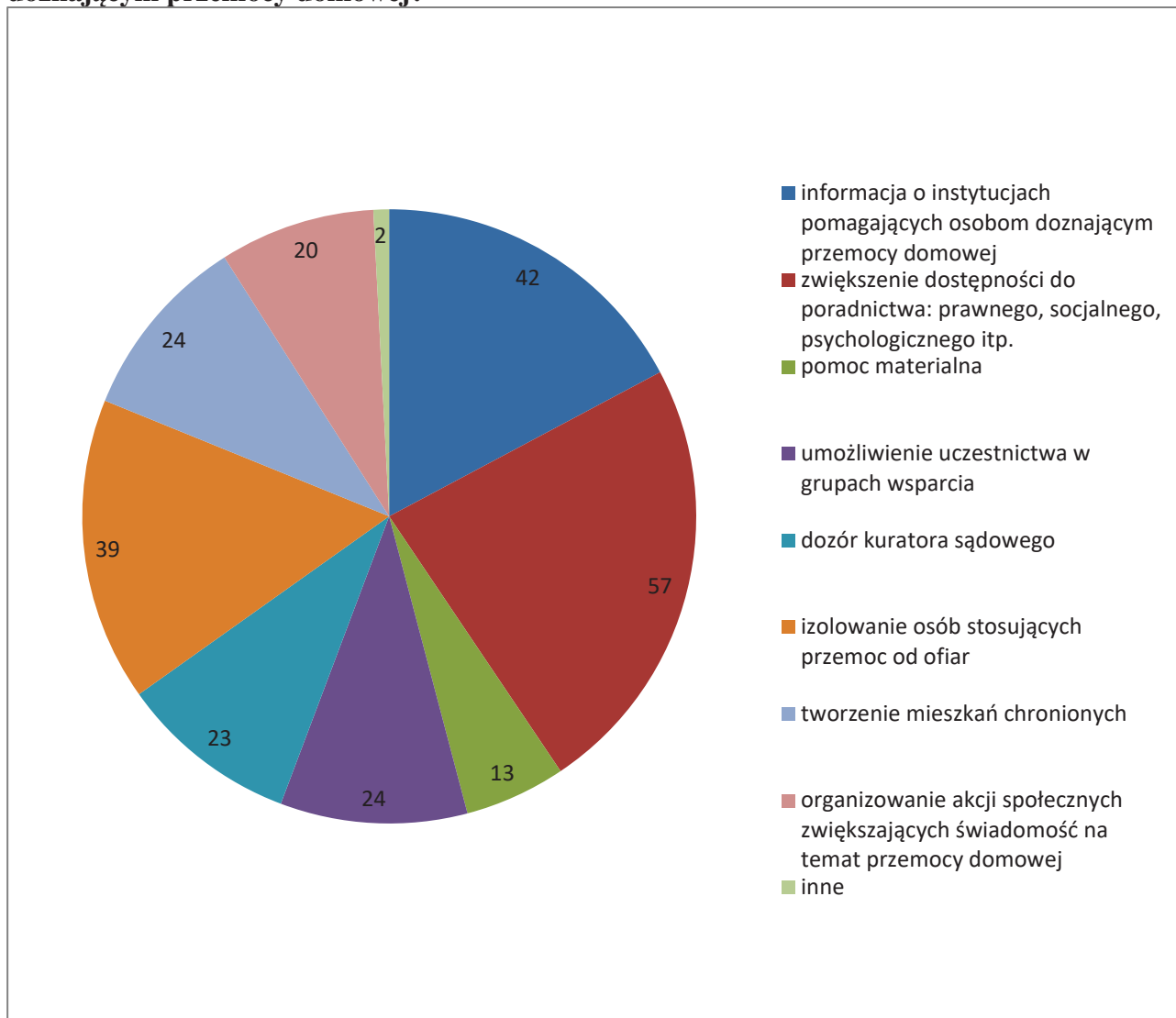
Wykres 20 ukazuje, że 52 ankietowanych nie ma zdania na temat działań profilaktycznych w ww. zakresie. 23 osoby są niezadowolone z działań profilaktycznych, gdyż wskazali na ocenę nieodstateczną. 17 respondentów ocenia działania na ocenę dobrą. Niewielki odsetek – 8 osób oznajmia, że prowadzone zadania są dostateczne.

Wykres 22. Czy uważa Pan/Pani, że na terenie gminy Stargard ofiary przemocy domowej mogą liczyć na pomoc instytucji?

W pytaniu 15- tym respondenci zostali zapytani o to, czy uważają, że na terenie gminy Stargard ofiary przemocy domowej mogą liczyć na pomoc instytucji. Wykres 21 pokazuje, że 39 badanych trudno wypowiedzieć się na dany temat. 31 osób uważa, że raczej mogą liczyć na pomoc instytucji, a 21 osób deklaruje, że raczej nie. 5 osób wskazało na odpowiedź negatywną-zdecydowanie nie, niestety tylko 4 osoby są przekonane, że mogą liczyć na pomoc instytucji na terenie gminy Stargard.

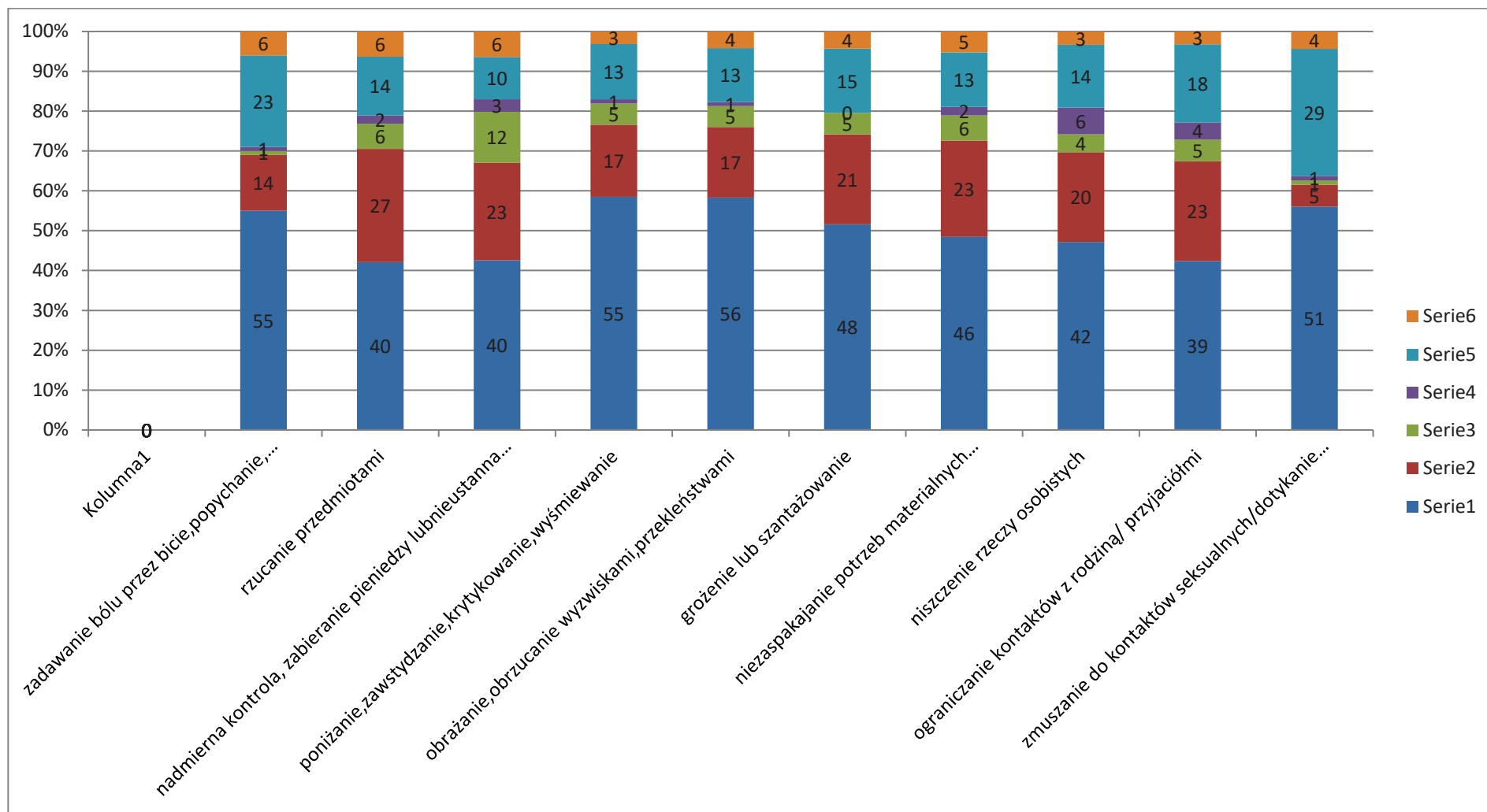
Wykres 23. Co Pana/ Pani zdaniem wpłynęłoby na skuteczniejszą pomoc osobom doznającym przemocy domowej?

Badani mieszkańcy odpowiedzieli również na pytanie o to, co wpłynęłoby na skuteczną pomoc osobom doznającym przemocy domowej. Największy odsetek badanych wskazywał na potrzebę zwiększenia dostępności do poradnictwa: prawnego, socjalnego, psychologicznego itp. – 57 osób, informowanie o instytucjach pomagających – 42 osoby, 39 osób - izolowanie osób stosujących przemoc od ofiary. Podobnie po 24 osoby - ma zdanie że tworzenie mieszkań chronionych oraz umożliwienie uczestnictwa w grupach wsparcia. 23 osoby uważa, że pomocą dla ofiar przemocy byłby dozór kuratora. Na organizowanie akcji społecznych zwiększających świadomość na temat przemocy domowej deklaruje 20 osób.

Najmniejsza ilość badanych – 13 osób wskazało na pomoc materialną.

Wykres24. Jak ocenia Pan/ Pani dotkliwość następujących form przemocy?

Wykres 24 przedstawia ocenę dotkliwości form przemocy. Większość respondentów **za dotkliwe i raczej dotkliwe** uznała:

- zadawanie bólu poprzez bicie, popychanie, szarpanie, ciągnięcie za włosy, policzkowanie - 55/14 osób
- rzucanie przedmiotami - 40/27 osób
- nadmierna kontrola, zabieranie pieniędzy lub nieustanna kontrola wydatków - 40/23osób
- poniżanie, zawstydzanie, krytykowanie, wyśmiewanie - 55/17 osób
- obrażanie, obrzucanie wyzwiskami, przekleństwami – 56/17 osób
- grożenie lub szantażowanie -48/21 osób
- niezaspakajanie potrzeb materialnych rodziny, zaniedbywanie, brak opieki - 46/23 osób
- niszczenie rzeczy osobistych - 42/20 osoby
- ograniczanie kontaktów z rodziną, przyjaciółmi – 39/23 osoby
- zmuszanie do kontaktów seksualnych, dotykanie intymnych części ciała wbrew woli – 51/5 osób

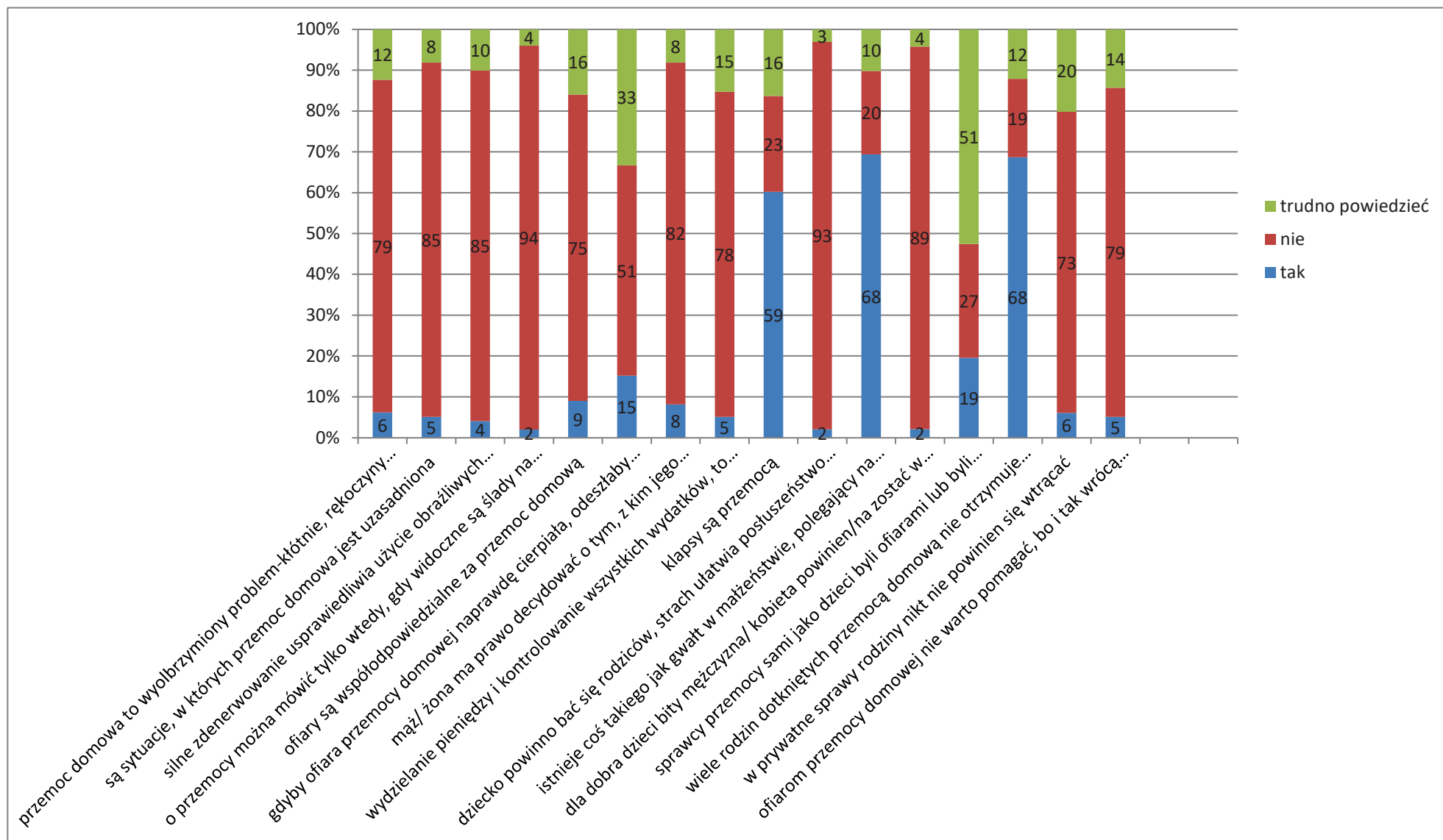
Za niedopuszczalne respondenci uznali:

- zadawanie bólu poprzez bicie, popychanie, szarpanie, ciągnięcie za włosy, policzkowania - 23 osoby
- rzucanie przedmiotami - 14 osób
- nadmierna kontrola, zabieranie pieniędzy lub nieustanna kontrola wydatków - 10 osób
- poniżanie, zawstydzanie, krytykowanie, wyśmiewanie - 13 osób
- obrażanie, obrzucanie wyzwiskami, przekleństwami – 13 osób
- grożenie lub szantażowanie -15 osób
- niezaspakajanie potrzeb materialnych rodziny, zaniedbywanie, brak opieki -13 osób
- niszczenie rzeczy osobistych -14 osób
- ograniczanie kontaktów z rodziną, przyjaciółmi – 18 osób
- zmuszanie do kontaktów seksualnych, dotykanie intymnych części ciała wbrew woli – 29 osób

Wśród odpowiedzi respondentów pojawiły się odpowiedzi, że pewne formy przemocy są uważane **za niedotkliwe**, w ten sposób odpowiedziała niewielki odsetek badanych:

- zadawanie bólu poprzez bicie, popychanie, szarpanie, ciągnięcie za włosy, policzkowania - 1 osoba
- rzucanie przedmiotami - 2 osoby
- nadmierna kontrola, zabieranie pieniędzy lub nieustanna kontrola wydatków - 3 osoby
- poniżanie, zawstydzanie, krytykowanie, wyśmiewanie - 1 osoba
- obrażanie, obrzucanie wyzwiskami, przekleństwami – 1 osoba
- niezaspakajanie potrzeb materialnych rodziny, zaniedbywanie, brak opieki - 2 osoby
- niszczenie rzeczy osobistych - 6 osób
- ograniczanie kontaktów z rodziną, przyjaciółmi – 4 osoby
- zmuszanie do kontaktów seksualnych, dotykanie intymnych części ciała wbrew woli – 1 osoba.

Wykres 25. Czy zgadza się Pan/Pani z następującymi tezami

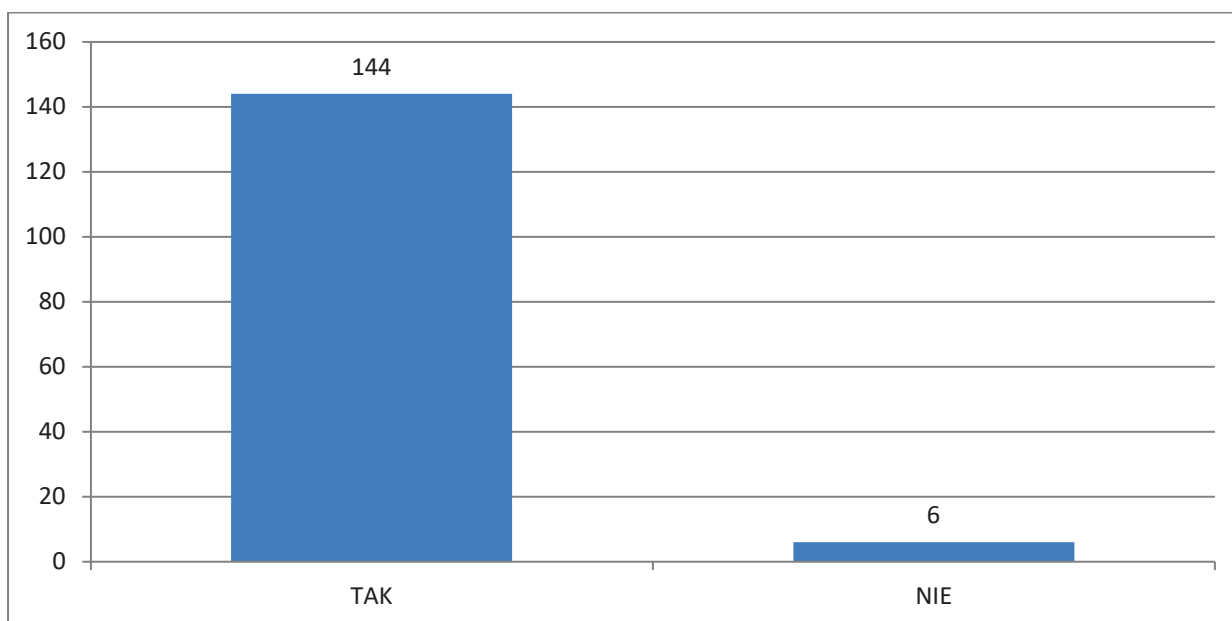
Na pytanie o uznanie bądź zaprzeczenie pewnym tezom zdecydowana większość odpowiedziała, że nie zgadza się z następującymi zdaniami:

- przemoc domowa to wyolbrzymiony problem-kłótnie, rękoczynny zdarzają się w każdej rodzinie - 79 osób
 - są sytuacje, w których przemoc domowa jest uzasadniona - 85 osób
 - silne zdenerwowanie usprawiedliwia użycie obraźliwych, upokarzających wyzwisk wobec członka rodziny: - 85 osób
 - o przemocy można mówić tylko wtedy, gdy widoczne są ślady na ciele np. siniaki, rany itp. - 94 osób
 - ofiary są współodpowiedzialne za przemoc domową - 75 osób
 - gdyby ofiara przemocy domowej naprawdę cierpiała, odeszłaby od sprawcy - 51 osób
 - mąż/żona ma prawo decydować o tym z kim jego współmałżonek może się kontaktować - 82 osoby
 - wydzielanie pieniędzy i kontrolowanie wszystkich wydatków, to przejaw gospodarności współmałżonka - 78 osób
 - dziecko powinno bać się rodziców, strach ułatwia posłuszeństwo i szacunek z ich strony - 93 osoby
 - dla dobra dzieci bity mężczyzna/bita kobieta powinien/powinna zostać w związku, w którym występuje przemoc - 89 - osób
 - w prywatne sprawy rodziny nikt nie powinien się wtrącać - 73 osoby
 - ofiarom przemocy domowej nie warto pomagać, bo i tak wrócą do sprawcy - 79 osób
- Natomiast z poniższymi tezami ankietowani zdecydowanie się zgadzają:
- klapsy są przemocą - 59 osób
 - istnieje coś takiego, jak gwałt w małżeństwie, polegający na zgwałceniu żony przez męża lub męża przez żonę - 68 osób
 - wiele rodzin dotkniętych przemocą domową nie otrzymuje potrzebnej im pomocy – 68 osób

Z tezą, że sprawcy przemocy sami, jako dzieci byli ofiarami lub byli świadkami, jak ojciec bił matkę lub matka biła ojca 51 osób nie ma zdania i odpowiedziało, że trudno powiedzieć.

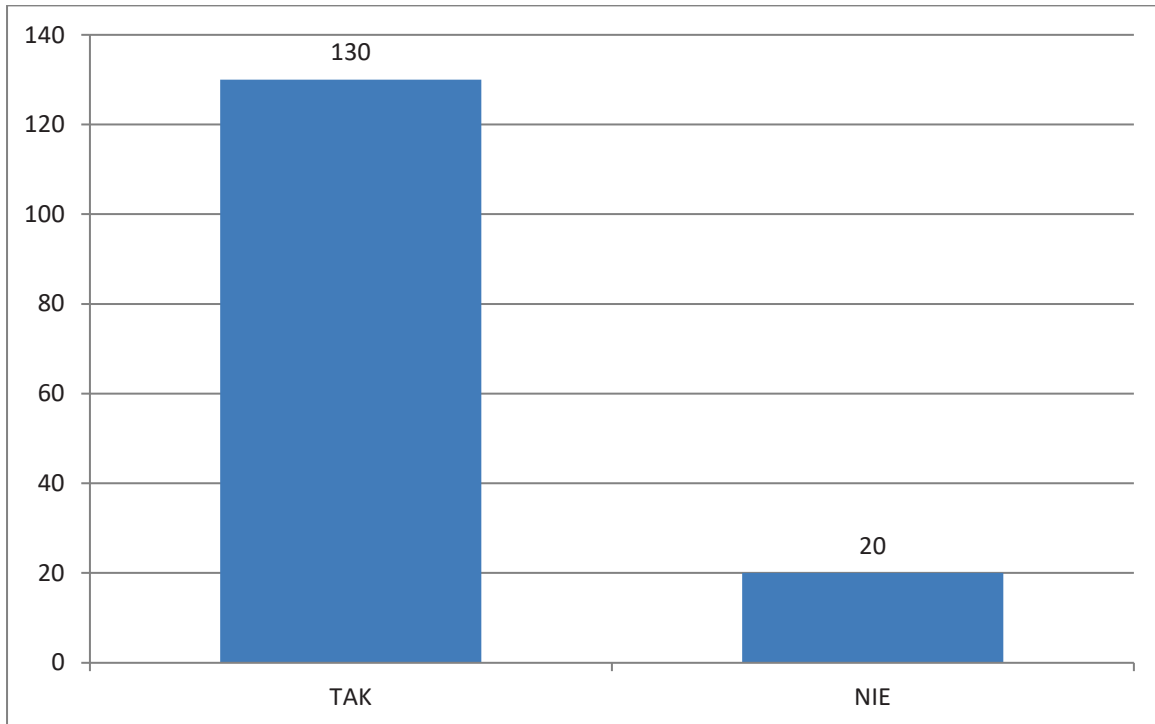
Rozdział III. Wyniki badań wśród uczniów z terenu Gminy Stargard.

Wykres 26. Czy wiesz czym jest przemoc?

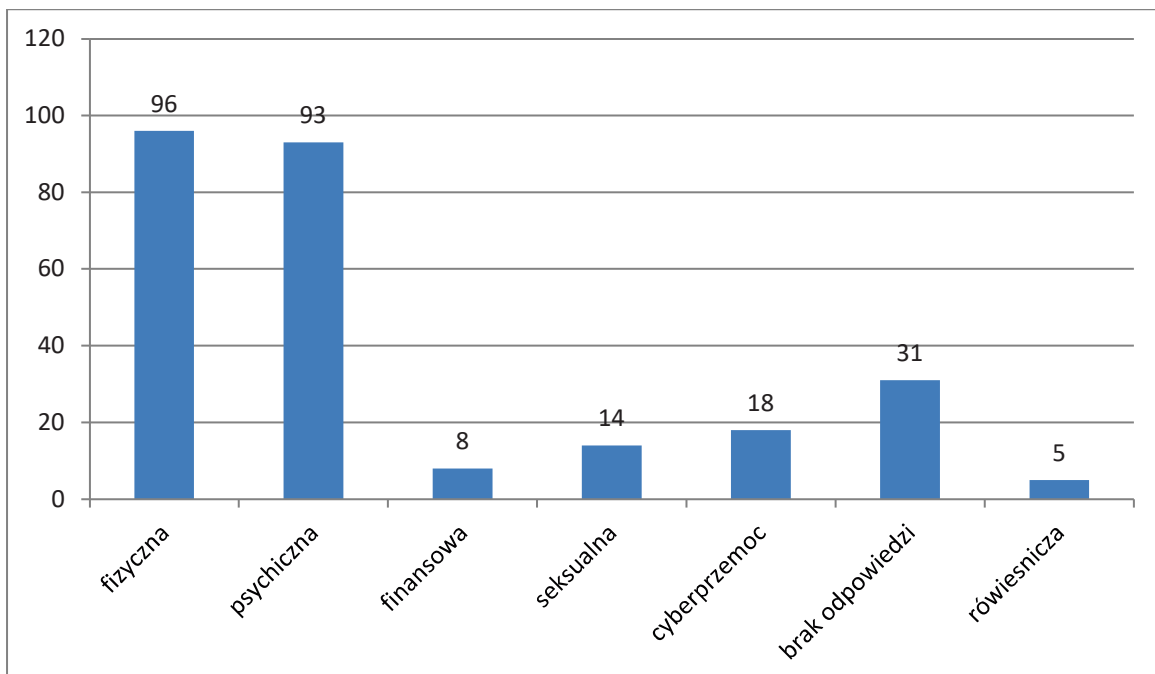
Z wykresu 26 wynika, że 144 osoby badane wiedzą czym jest przemoc, a 6 osób nie ma świadomości na czym polega zjawisko przemocy.

Wykres 27. Czy wiesz czym jest przemoc domowa?

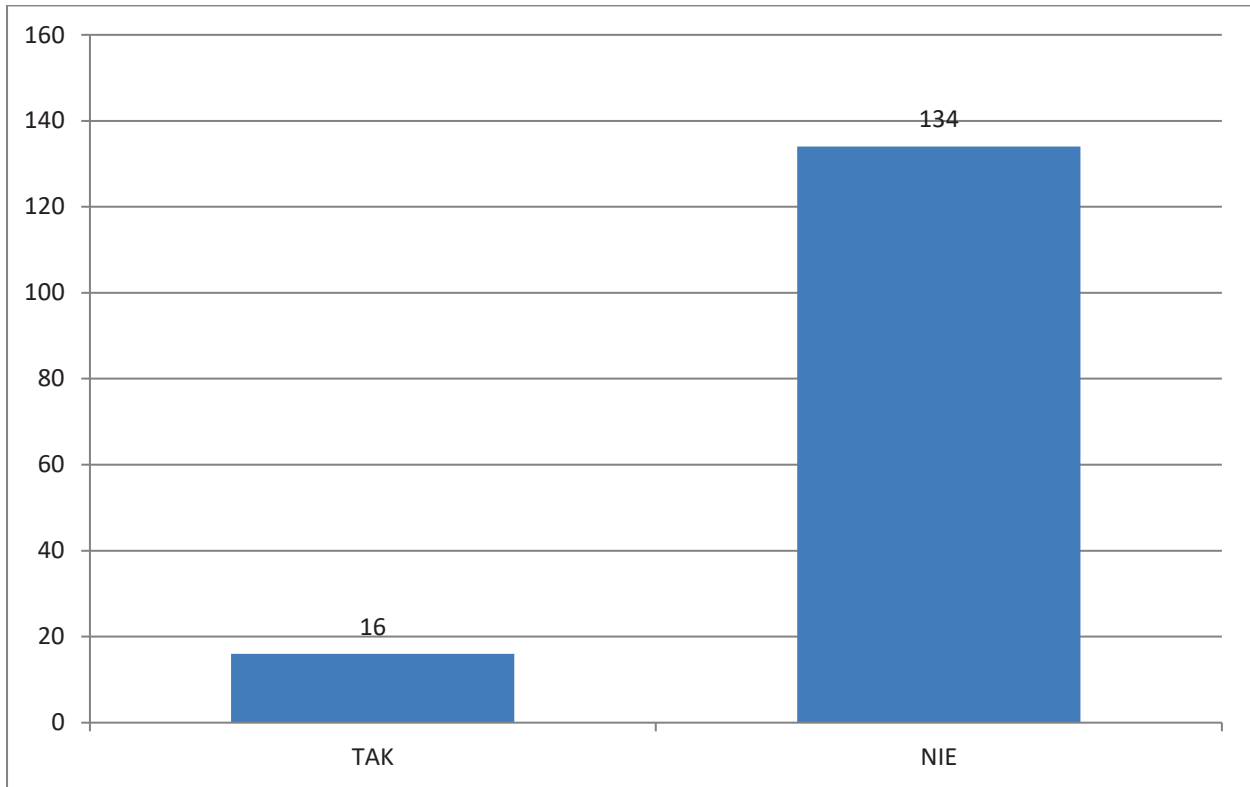
Z wykresu 27 wynika, że 130 osoby badane wiedzą czym jest przemoc w domowa, a 20 osób nie ma świadomości na czym polega zjawisko przemoc domowej. Ponadto większa część ankietowanych wyraziły opinie, że przemoc jest wtedy, gdy w rodzinie dochodzi do przemoc fizycznej, jak i psychicznej.

Wykres 28. Jakie znasz rodzaje przemoc?

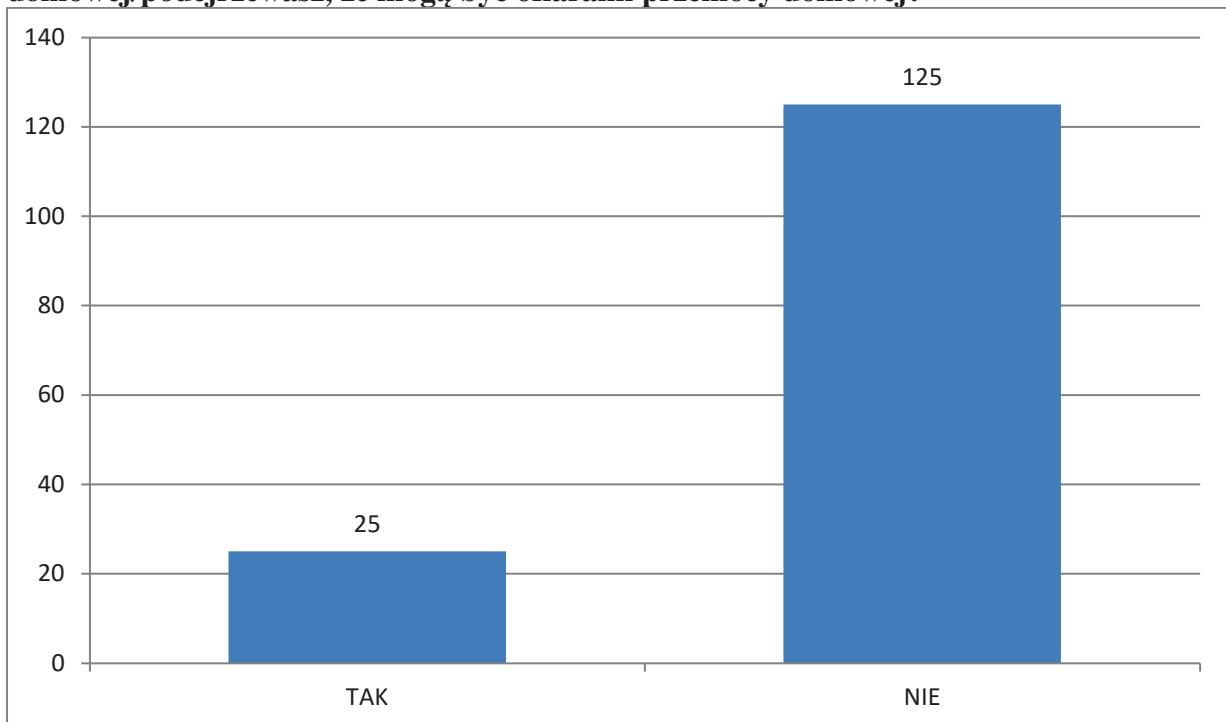
Z wykresu 28 najczęściej podawaną odpowiedzią na zadane pytanie była przemoc fizyczna-96 osób i psychiczna-93 . Na zadane pytanie 31 osób nie udzieliło odpowiedzi. 18 osób wskazała cyberprzemoc, 14 osób przemoc seksualną, 8 osób wskazało przemoc finansową, a 5 osób przemoc rówieśniczą.

Wykres 29. Czy uważasz, że w niektórych sytuacjach warto użyć przemocy?

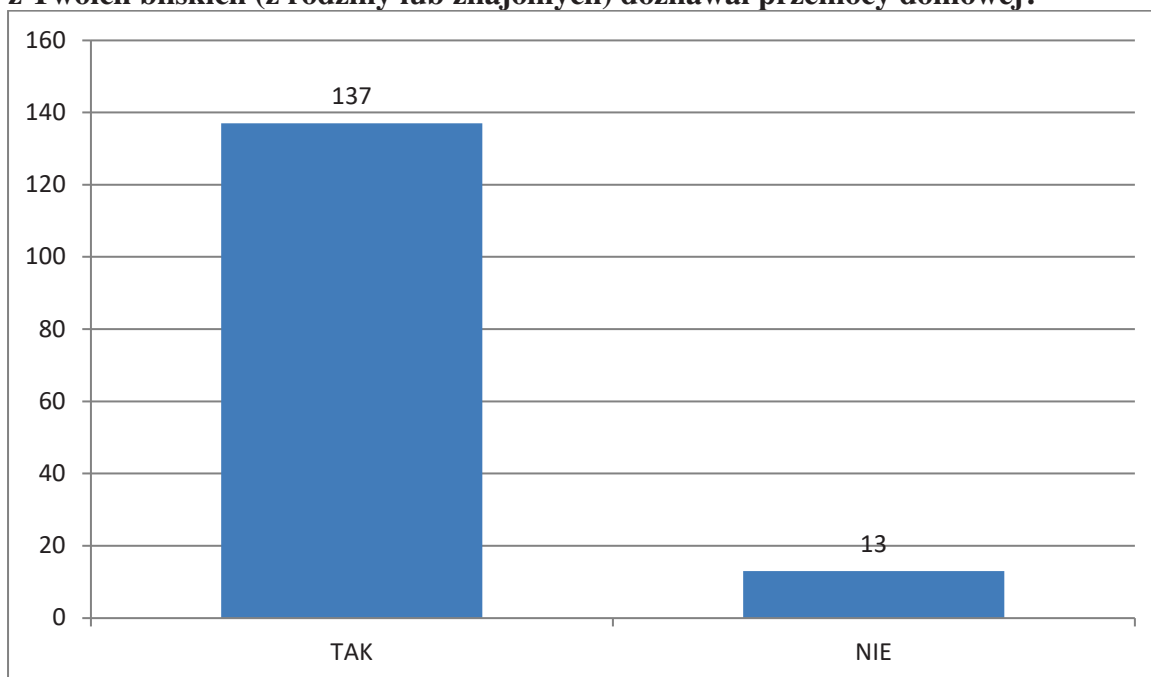
Z wykresu 29 wynika, że większość badanych tj. 134 osoby uważa, że nie należy używać przemocy, tylko 16 osób badanych stwierdziła, że w niektórych sytuacjach należy użyć przemocy.

Wykres 30. Czy znasz kogoś ze swoich kolegów lub koleżanek, którzy są ofiarami przemocy domowej/podejrzewasz, że mogą być ofiarami przemocy domowej?

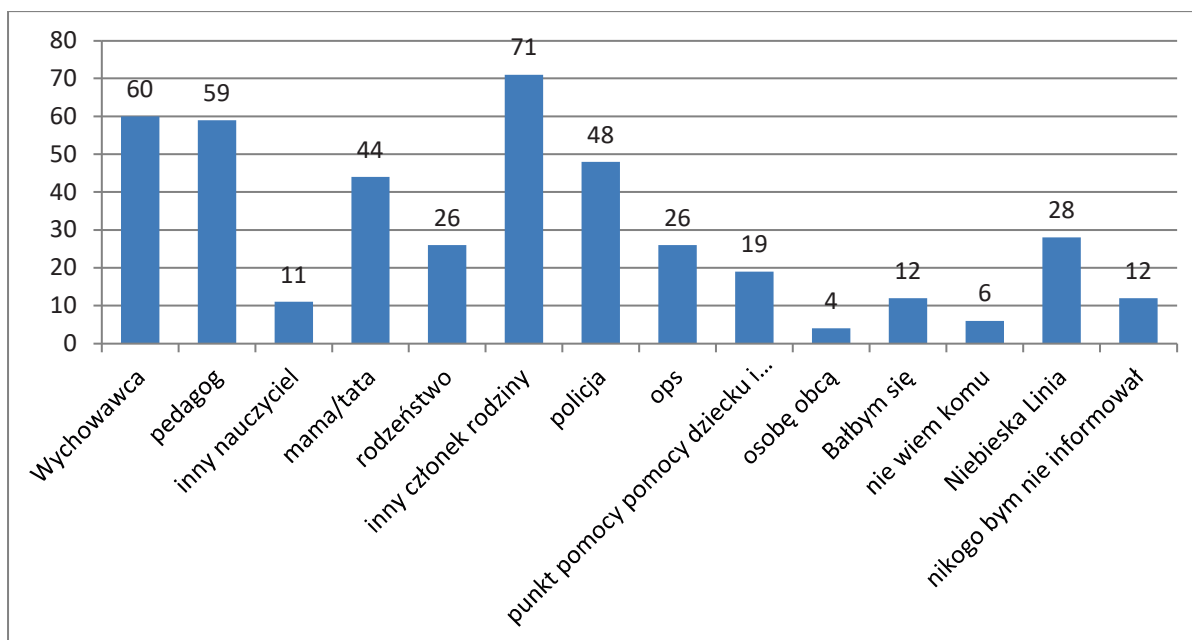
Z wykresu 30 wynika, że zdecydowana większość uczniów 125 nie zna nikogo ze swojego grona kolegów i koleżanek którzy są ofiarami przemocy.

Wykres 31. Czy uważasz, że należałoby poinformować kogoś z dorosłych, gdyby ktoś z Twoich bliskich (z rodziny lub znajomych) doznawał przemocy domowej?

Wykres 31 prezentuje stanowisko badanych, wobec informowania dorosłych o przemocy wobec bliskich/przyjaciół w rodzinie. 137 osób uważa, że poinformowałiby kogoś z dorosłych, gdyby ktoś z ich bliskich doznawał przemocy domowej, natomiast 13 osób nie zrobiłoby tego.

Wykres 32. Kogo byś poinformował/a gdybyś doznał przemocy domowej?

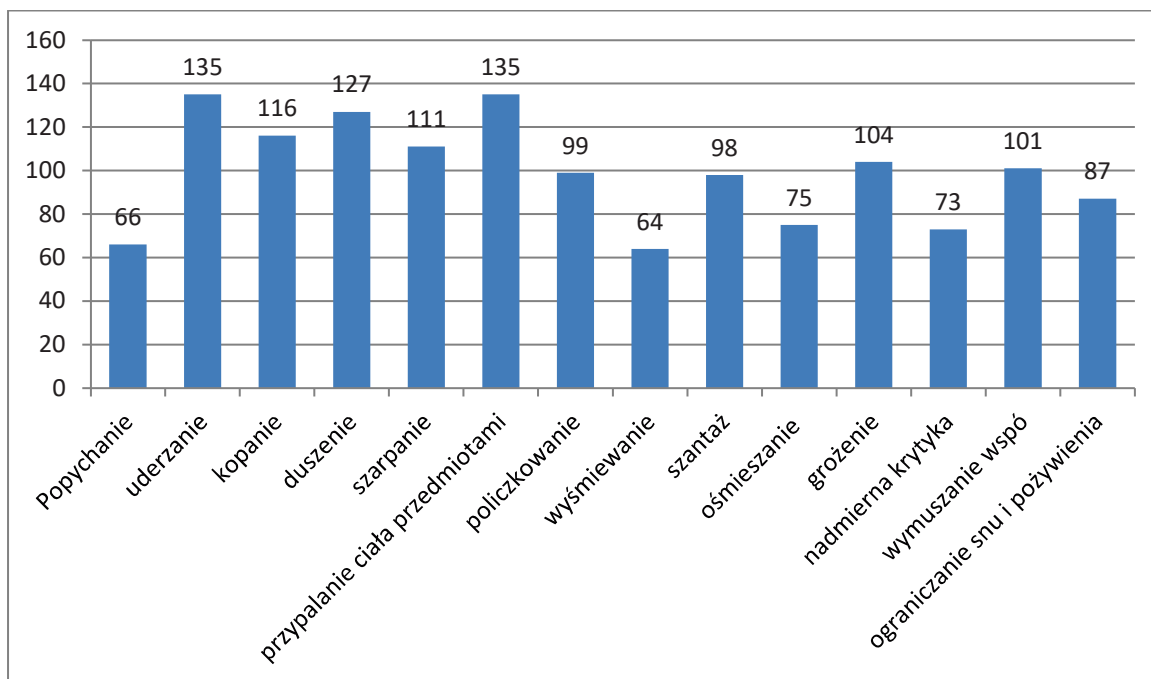

Wykres 32 przedstawia, że dzieci i młodzież o doznawaniu przemocy w rodzinie najchętniej poinformowałyby:

- innego członka rodziny np.: babcię, dziadka, ciocię, wujka – 71 osób
- wychowawcę – 60 osób
- pedagoga – 59 osób
- policję- 48 osób
- mamę/tatę – 44 osoby.

W dalszej kolejności zaufaniem obdarzyłyby niebieską linię- 28 osób, rodzeństwo i ośrodek pomocy społecznej po 26 osób, 19 osób- punkt pomocy rodzinie, 12 osób doznając przemocy nigdzie nie zgłosiłoby tego faktu oraz wyrazili strach przed poinformowaniem kogokolwiek, nauczyciela – 11 osób. Brak wiedzy kogo można powiadomić wyraziło 6 osób. Najmniejszy odsetek dzieci 4 osoby poinformowałoby osobą obcą. Pytanie było pytaniem zamkniętym wielokrotnego wyboru.

Wykres 33. Zaznacz, co Twoim zdaniem jest przemocą domową?

Wykres 33 przedstawia, że dzieci i młodzież uważają za przemoc domową głównie to:

- uderzanie i przypalanie ciała - po 135 osób
- duszenie – 127 osób
- kopanie - 116 osób
- szarpanie - 111osób
- grożenie – 104 osoby
- wymuszenie współżycia seksualnego - 101osób.

W dalszej kolejności:

- policzkowanie – 99 osób
- szantaż - 98 osób
- ograniczenie snu i pożywienia – 87 osób
- ośmieszanie – 75 osób
- nadmierna krytyka – 73 osoby.

Najmniejszy odsetek dzieci 64/66 osoby zaznaczyły wyśmiewanie oraz popychanie.

Podsumowanie

W podsumowaniu badań przeprowadzonych w Gminie Stargard można wyróżnić zasadnicze problemy, jakie pojawiły się w wypowiedziach dorosłych mieszkańców oraz dzieci na temat przemocy, w tym przemocy domowej. W drugiej części podsumowania przedstawiono opinie respondentów na temat prowadzonych działań oraz ocenę współpracy interdyscyplinarnej mającej na celu przeciwdziałanie przemocy.

Największy odsetek badanych mieszkańców Gminy Stargard deklaruował, że najczęstszą przyczyną przemocy domowej są używki, problemy finansowe oraz choroby psychiczne i nieumiejętność radzenie sobie z problemami i stresem. Największy odsetek badanych mieszkańców

Gminy Stargard deklarował, że nie zna żadnej rodziny, w której występuje przemoc fizyczna, ale słyszeli o takich przypadkach. Mniejszy odsetek badanych mieszkańców deklarował, że zna przynajmniej jedną rodzinę, w której występuje przemoc. Niezależnie od formy przemocy, według badanych mieszkańców, grupą najbardziej zagrożoną jej doświadczaniem są kobiety. Przemoc dotyka stosunkowo często dzieci oraz młodzież

Badanie uczniów również wykazało, że najbardziej rozpowszechniona jest przemoc fizyczna, i psychiczna. Największy odsetek badanych mieszkańców gminy Stargard deklarował, że w sytuacji bycia świadkiem przemocy zawiadamiali odpowiednie służby i przekazali osobie doznającej przemocy informacji o możliwości uzyskania pomocy. Jedna trzecia badanych wskazała na wysłuchanie osoby doznającej przemocy. Należy podkreślić, że wśród badanych były również osoby, które nie interweniowałyby. Odpowiedziało w ten sposób 2 badanych.

Największy odsetek badanych mieszkańców Gminy Stargard przyznała, że wie, jakie placówki udzielają pomocy osobom doznającym przemocy oraz osobom stosującym przemoc domową. Największa ilość respondentów wskazała na policję oraz ośrodek pomocy społecznej. Uczniowie najczęściej odpowiadali, że poprosiliby o pomoc dalszą rodzinę, wychowawcę i pedagoga. Brak wiedzy na ten temat wyraziło 6 uczniów.

W przeprowadzonym badaniu zebrano także opinie respondentów na temat prowadzonych działań oraz współpracy interdyscyplinarnej.

Badani mieszkańcy zostali poproszeni o podanie najbardziej oczekiwanych przez nich działań oraz najbardziej skutecznych działań, których celem jest przeciwdziałanie przemocy. Wśród najbardziej oczekiwanych działań respondenci wymieniali: potrzebę zwiększenia dostępności do poradnictwa prawnego, socjalnego, psychologicznego itp. Następnie wskazywali na informowanie o instytucjach pomagających osobom doznającym przemocy. Za skuteczną pomoc osobom doznającym przemocy uznali izolowanie osób stosujących przemoc.

Większość badanych mieszkańców nie ma zdania na temat prowadzonych działań profilaktycznych na terenie Gminy Stargard w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej oraz nie służyła o Zespole Interdyscyplinarnym w Gminie Stargard.

ANKIETA NR 1
dotycząca występowania zjawiska przemocy domowej oraz stanu wiedzy na temat
przemocy wśród mieszkańców gminy Stargard

Zwracamy się do Państwa z prośbą o wypełnienie poniższej ankiety. Jest ona skierowana **do pełnoletnich mieszkańców gminy Stargard** i ma na celu prawidłowe zdiagnozowanie zjawiska przemocy domowej oraz stanu wiedzy na temat przemocy wśród mieszkańców gminy. Wyniki ankiety posłużą do opracowania Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024 – 2030.

Ankieta jest anonimowa!

Metryka (proszę wstawić X przy wybranej odpowiedzi)

Płeć:

kobieta mężczyzna

Wiek:

18 – 25 lat powyżej 25 lat – 45 lat powyżej 45 lat - 60 lat powyżej 60 lat

Wykształcenie:

podstawowe gimnazjalne zawodowe średnie
 policealne wyższe

Status zawodowy:

uczeń/student bezrobotny rolnik pracownik
 przedsiębiorca emeryt/rencista
 inny (jaki?)

Stan cywilny:

w związku małżeńskim w związku nieformalnym
 rozwiedziony/a / w separacji wdowiec/wdowa kawaler/panna

Miejsce zamieszkania:

miasto wieś

1. Co Pana/Pani zdaniem jest najczęstszą przyczyną przemocy domowej?

(proszę o zaznaczenie znakiem X maksymalnie trzech wybranych odpowiedzi)

- problemy finansowe
- bezrobocie
- używki (np. alkohol, narkotyki itp.)
- choroby psychiczne

- zazdrość
- problemy wychowawcze
- nieumiejętność radzenia sobie z problemami i stresem
- doświadczenia i wzorce z domu rodzinnego
- inne (jakie?)
- nie mam zdania

2. W jakich rodzinach Pana/Pani zdaniem najczęściej występuje przemoc?

(proszę o zaznaczenie znakiem X maksymalnie trzech wybranych odpowiedzi)

- pełnych
- niepełnych
- wielodzietnych
- wielopokoleniowych
- rodzinach mających poważne problemy materialne
- rodzinach mających poważne problemy z wychowywaniem dzieci
- rodzinach, których członkowie mają problemy z nadużywaniem alkoholu
- innych (jakich?)

3. Kto według Pana/Pani najczęściej jest ofiarą przemocy domowej?

(proszę o zaznaczenie znakiem X jednej odpowiedzi)

- kobiety
- mężczyźni
- dzieci/młodzież
- osoby starsze
- osoby z zaburzeniami psychicznymi
- osoby z niepełnosprawnościami/długotrwale chore
- inne (jakie?)

4. Kto według Pana/Pani najczęściej jest sprawcą przemocy domowej?

(proszę o zaznaczenie znakiem X jednej odpowiedzi)

- kobiety
- mężczyźni
- dzieci/młodzież
- osoby starsze
- osoby z zaburzeniami psychicznymi
- osoby z niepełnosprawnościami/długotrwale chore
- inne (jakie?)

5. Jak ocenia Pan/Pani dotkliwość następujących form przemocy:

		Dotkliwe	Raczej dotkliwe	Mało dotkliwe	Niedotkliwe	Niedopuszczalne	Nie mam zdania
1.	zadawanie bólu fizycznego poprzez bicie, popychanie, szarpanie, ciągnięcie za włosy, policzkowanie	☐	☐	☐	☐	☐	☐
2.	rzucanie przedmiotami	☐	☐	☐	☐	☐	☐
3.	nadmierna kontrola, zabieranie pieniędzy lub	☐	☐	☐	☐	☐	☐

	nieustanna kontrola wydatków						
4.	poniżanie, zawstydzanie, krytykowanie, wyśmiewanie	☐	☐	☐	☐	☐	☐
5.	obrażanie, obrzucanie wyzwiskami, przekleństwami	☐	☐	☐	☐	☐	☐
6.	groźenie lub szantażowanie	☐	☐	☐	☐	☐	☐
7.	niezaspokajanie potrzeb materialnych rodziny/zaniedbywanie/ brak opieki	☐	☐	☐	☐	☐	☐
8.	niszczenie rzeczy osobistych	☐	☐	☐	☐	☐	☐
9.	ograniczanie kontaktów z rodziną/ przyjaciółmi	☐	☐	☐	☐	☐	☐
10.	zmuszanie do kontaktów seksualnych/ dotykanie intymnych części ciała wbrew woli	☐	☐	☐	☐	☐	☐

6. Czy zgadza się Pan/Pani z następującymi tezami:

		Tak	Nie	Trudno powiedzieć
1.	przemoc domowa to wyolbrzymiony problem – kłótnie, rękoczyny zdarzają się w każdej rodzinie	☐	☐	☐
2.	są sytuacje, w których przemoc domowa jest uzasadniona	☐	☐	☐
3.	silne zdenerwowanie usprawiedliwia użycie obraźliwych, upokarzających wyzwisk wobec członka rodziny	☐	☐	☐
4.	o przemoc można mówić tylko wtedy, gdy widoczne są ślady na ciele np. siniaki, rany itp.	☐	☐	☐
5.	ofiary są współodpowiedzialne za przemoc domową	☐	☐	☐
6.	gdyby ofiara przemocy domowej naprawdę cierpiała, odeszłaby od sprawcy	☐	☐	☐
7.	mąż/żona ma prawo decydować o tym, z kim jego współmałżonek może się kontaktować	☐	☐	☐
8.	wydziałanie pieniędzy i kontrolowanie wszystkich wydatków, to przejaw gospodarności współmałżonka	☐	☐	☐
9.	klapsy są przemocą	☐	☐	☐
10.	dziecko powinno bać się rodziców, strach ułatwia posłuszeństwo i szacunek z ich strony	☐	☐	☐
11.	istnieje coś takiego, jak gwałt w małżeństwie, polegający na zgwałceniu żony przez męża lub męża przez żonę	☐	☐	☐

12.	dla dobra dzieci bity mężczyzna/ bita kobieta powinien/ powinna zostać w związku, w którym występuje przemoc	☐	☐	☐
13	sprawcy przemocy sami jako dzieci byli ofiarami lub byli świadkami jak ojciec bił matkę lub matka biła ojca	☐	☐	☐
14.	wiele rodzin dotkniętych przemocą domową nie otrzymuje potrzebnej im pomocy	☐	☐	☐
15.	w prywatne sprawy rodziny nikt nie powinien się wtrącać	☐	☐	☐
16.	ofiaram przemocy domowej nie warto pomagać, bo i tak wrócą do sprawcy	☐	☐	☐

7. Czy zna Pan/Pani rodziny zamieszkujące na terenie gminy Stargard, w których występuje przemoc?

(proszę o zaznaczenie znakiem X jednej odpowiedzi)

- nie
- osobiście nie znam takich rodzin, ale słyszałem/am o takich przypadkach
- tak, znam jedną, dwie takie rodziny
- tak, znam kilka takich rodzin
- tak, znam ponad 10 takich rodzin

8. Czy był/była Pan/Pani ofiarą przemocy domowej?

(proszę o zaznaczenie znakiem X jednej odpowiedzi)

- tak
- nie

9. Czy był/była Pan/Pani sprawcą przemocy domowej?

(proszę o zaznaczenie znakiem X jednej odpowiedzi)

- tak
- nie

10. Czy był/była Pan/Pani świadkiem przemocy domowej?

(proszę o zaznaczenie znakiem X jednej odpowiedzi)

- tak
- nie

11. Jakie działania podjąłby Pan/ podjęłaby Pani w sytuacji bycia świadkiem przemocy domowej?

(proszę o zaznaczenie znakiem X maksymalnie trzech wybranych odpowiedzi)

- brak interwencji
- wysłuchanie osoby doznającej przemocy
- przekazanie osobie doznającej przemocy informacji o możliwości uzyskania pomocy
- rozmowa z osobami z najbliższego otoczenia osoby doznającej przemocy
- rozmowa z osobą stosującą przemoc
- zawiadomienie odpowiednich służb
- inne (jakie?)

12. Na pomoc jakich instytucji Pana/Pani zdaniem może liczyć ofiara przemocy?

(proszę o zaznaczenie znakiem X maksymalnie trzech wybranych odpowiedzi)

- policji
- sądu

- ośrodka pomocy społecznej
- szkoły
- służby zdrowia
- kościoła
- Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- innej (jakiej?)
- nie wiem

13. Czy słyszał/a Pan/Pani o Zespole Interdyscyplinarnym w gminie Stargard?

(proszę o zaznaczenie znakiem X jednej odpowiedzi)

- tak
- nie

14. Jak Pan/Pani ocenia prowadzone w gminie działania profilaktyczne związane z problemem przemocy domowej?

(proszę o zaznaczenie znakiem X jednej odpowiedzi)

- dobrze
- dostatecznie
- niedostatecznie
- nie wiem

15. Czy uważa Pan/Pani, że na terenie gminy Stargard ofiary przemocy domowej mogą liczyć na pomoc instytucji?

(proszę o zaznaczenie znakiem X jednej odpowiedzi)

- zdecydowanie nie
- raczej nie
- raczej tak
- zdecydowanie tak
- nie wiem/trudno powiedzieć

16. Co Pana/Pani zdaniem wpłynęłoby na skuteczniejszą pomoc osobom doznającym przemocy domowej?

(proszę o zaznaczenie znakiem X maksymalnie trzech wybranych odpowiedzi)

- informacja o instytucjach pomagających osobom doznającym przemocy domowej
- zwiększenie dostępności do poradnictwa: prawnego, socjalnego, psychologicznego itp.
- pomoc materialna
- umożliwienie uczestnictwa w grupach wsparcia
- dozór kuratora sądowego
- izolowanie osób stosujących przemoc od ofiary
- tworzenie mieszkań chronionych
- organizowanie akcji społecznych zwiększających świadomość na temat przemocy domowej
- inne (jakie?)

17. Jakie działania Pana/Pani zdaniem należałoby podjąć w gminie w celu skuteczniejszego przeciwdziałania zjawisku przemocy domowej?

.....

.....

.....

KWESTIONARIUSZ ANKIETY NR 2

Ankieta, którą zgodziłeś się wypełnić jest anonimowa i będzie wykorzystana wyłącznie w celu naukowym. Dotyczy przemocy domowej. Potrwa ok. 5 minut. Bardzo proszę o szczere odpowiedzi.

1. Czy wiesz czym jest przemoc ?

Tak Nie

2. Czy wiesz czym jest przemoc domowa?

Tak Nie

Jeśli Tak, napisz własnymi słowami czym jest przemoc domowa:

.....
.....
.....

3. Jakie znasz rodzaje przemocy ? Wymień te, które znasz:

.....
.....
.....

4. Czy uważasz, że w niektórych sytuacjach warto użyć przemocy ? (Np. gdy Twój brat/siostra nie chcą pomóc Ci w odrobieniu pracy domowej)

Tak Nie

5. Czy znasz kogoś ze swoich kolegów lub koleżanek, którzy są ofiarami przemocy domowej/podejrzewasz że mogą być ofiarami przemocy domowej?

Tak Nie

6. Kogo byś poinformował/a gdybyś doznawał przemocy domowej?

- Wychowawcę
- Pedagoga
- Innego nauczyciel
- Mamę/Tatę
- Rodzeństwo
- Innego członka rodziny (np.: babcię, dziadka, ciocię, wujka)
- Policję
- Ośrodek Pomocy Społecznej
- Punkt Pomocy Dziecku i Rodzinie
- Osobę obcą
- Bałbym/bałabym się kogokolwiek poinformować
- Nie wiem komu mógłbym zgłosić taką sytuację
- Niebieska Linia – telefon zaufania
- Nikogo bym nie informował

7. Czy uważasz, że należałoby poinformować kogoś z dorosłych, gdyby ktoś z Twoich bliskich (z rodziny lub znajomych) doznawał przemocy domowej?

Tak Nie

8. Zaznacz, co Twoim zdaniem jest przemocą domową:

Popychanie

Uderzanie

Kopanie

Duszenie

Szarpanie

Przypalanie ciała przedmiotami

Policzkowanie

Wyśmiewanie

Szantaż

Ośmieszanie

Grożenie

Nadmierna krytyka

Wymuszanie współżycia seksualnego

Ograniczanie snu i pożywienia

Metryczka.

1. Płeć

o Kobieta

o Mężczyzna

2. Wiek:

3. Miejsce zamieszkania:

o Wieś

o Miasto

Uzasadnienie

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu przemocy domowej w art. 6 ust. 2 nałożyła na gminę obowiązek tworzenia gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, w tym opracowanie i realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej. Rada Gminy uchwałą Nr LV/497/24 Rady Gminy Stargard z dnia 26 stycznia 2024 r. przyjęła Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Ofiar Przemocy Domowej na lata 2024-2030. Zgodnie z wytycznymi otrzymanymi z Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego ww. program powinien uwzględniać wszystkie zadania wynikające z Rządowego Programu Przemocy Domowej na lata 2024-2030, a jako załącznik należy przyjąć diagnozę zjawiska przemocy.

W związku z powyższym podjęcie uchwały jest zasadne.